

SOE-BULLETTINEN
SPECIAL

S - 22 • OKTOBER 1992

ISHOCKEY

(blank sida S22 01)

1920.....	<i>sidan</i>	3
1924.....	<i>sidan</i>	5
1928.....	<i>sidan</i>	6
1932.....	<i>sidan</i>	7
1936.....	<i>sidan</i>	7
1948.....	<i>sidan</i>	9
1952.....	<i>sidan</i>	11
1956.....	<i>sidan</i>	14
1960.....	<i>sidan</i>	16
1964.....	<i>sidan</i>	18
1968.....	<i>sidan</i>	20

ISHOCKEY

Av
STIG NILSSON

1972.....	<i>sidan</i>	22
1976.....	<i>sidan</i>	24
1980.....	<i>sidan</i>	25
1984.....	<i>sidan</i>	28
1988.....	<i>sidan</i>	30
1992.....	<i>sidan</i>	33

Få OS-framgångar i ishockey

Ishockeyns vagga stod i Kanada men mohawkindianerna, som en gång i tiden idkade landhockey, hävdar att ordet hockey kommer från "Ho-ghee" vilket översatt från indianspråket skulle betyda "att slå varandra i skal-len". Denna omilda behandling blev ofta förlorarens öde.

Fransmännen gör också anspråk på namnets uppkomst. De påstår att ordet härstammar från "ho-ge", alltså en krokig käpp som fåraherdarna använde för att hålla ihop sin hjord.

Men Kanada gör med all rätt anspråk på att vara ishockeyns moderland. Forskarna har lyckats komma fram till var hockeyns vagga stod.

I Kingston i Kanada hävdar man att årtalet var 1855, då Hennes Majestäts kungliga fältjägare mötte ett kombinerat armélag. Matchen sägs ha spelats på en sjöbana i hamnen omedelbart nedanför kasernerna.

En annan uppgift säger att den första matchen spelades i december 1879 mellan två lag från McGill-Universitetet i Montreal. Matchen lär ha spelats enligt de första genomarbetade ishockeyreglerna i världen.

Från förhistorien kan i övrigt nämnas att den första konstisbanan för ishockey tillkom i staden Victoria 1912, att NHL startade 1917, att man spelade om Stanley Cup första gången 1883 och vanns då av Montreal AAA, att det första proffslaget härstammar från 1903 och startades av tandläkaren L G Gibson från Houhton och att Internationella ishockeyförbundet som torde tillhöra de äldsta i världen startades i Paris 1908 av Frankrike, England, Schweiz och Belgien.

Olympiskt 1920

Olympisk gren blev hockeyn 1920 och då inträdde också Kanada, USA och Sverige i Internationella förbundet. Samtidigt uteslöts Tyskland och Österrike efter att ha stämplats som krigsförbrytare.

Anledningen till att Sverige kom med i Olympiskt sammanhang så tidigt som 1920 var främst att den store mecenaten Isaac Westergren blev intresserad av sporten. Han var från Gävle var och vid sekelskiftet en av våra främsta sprinters med 10,8 på 100 meter. Han var svensk representant på sträckan vid OS i Paris år 1900.

Anton Johansson lyckades värva honom till den nya sporten, ishockey. Det totala svenska OS-deltagandet i Antwerpen lär ha kostat Westergren en halv miljon kronor. Ishockeyn blev sedan snabbt populär i vårt avlånga land och i förbundets första tävlingskalender, Ishockeyboken 1944-45, beskrivs sporten så här:

"Detta sällsynt friska, hårda, härdande och tjugiga lagspel, som inte utan skäl går under benämningen världens snabbaste spel, ser ut att äntligen ha fått greppet om det stora publikintresset. Hos de aktiva och en liten begränsad skara entusiaster har alltid intressets låga brunnit klar, men det har stundom inte alltid visats den publika uppmärksamhet som rätteligen borde vara förknippad med en internationellt så betydande gren som denna."

I dag har ishockeyn fått denna uppmärksamhet. Sveriges populäraste landslag, Tre Kronor, vände upp och ned på Stockholm efter VM-segrarna i Wien 1988 och i Finland 1991. Sådan uppmärksamhet har väl inga idrottsmän fått i detta land.

Två silver och fyra brons

Men det har inte funnits anledning till sådana ovationer när det gällt OS. Jämfört med VM är OS-framgångarna ganska magra.

DEN OLYMPISKA MERITLISTAN

1920: Antwerpen... <i>fyra</i>	1960: Squaw Valley.. <i>femma</i>
1924: Chamonix... <i>fyra</i>	1964: Innsbruck..... <i>silver</i>
1928: S:t Moritz... <i>silver</i>	1968: Grenoble..... <i>fyra</i>
1932: Lake Placid..... <i>ef</i>	1972: Sapporo..... <i>fyra</i>
1936: Garmisch <i>femma</i>	1976: Innsbruck..... <i>ef</i>
1948: S:t Moritz..... <i>fyra</i>	1980: Lake Placid..... <i>brons</i>
1952: Oslo..... <i>brons</i>	1984: Sarajevo..... <i>brons</i>
1956: Cortina..... <i>fyra</i>	1988: Calgary..... <i>brons</i>
	1992: Albertville..... <i>femma</i>

Jämfört med andra sporter är väl meritlistan ovan inte så mager men hockeyn är säkert inte riktigt nöjd med framgångarna. En titt på de olika Olympiska Spelen sett med en hockeyälskares ögon kan redovisas på följande sätt.

OS-debut utan erfarenhet av sporten

• Sverige debuterade i OS-sammanhang i Antwerpen 1920. Där fanns den fin ishall, Palais de Glace d'Åver. Bakom detta vågade steg låg filmdirektören Raul Le Mat och telegrafkommisariern Anton Johansson. Det svenska laget spelade för första gången ishockey med en puck i stället för en boll. Andock blev det en fjärde plats med mersmak. Ordföranden i Svenska Fotbollförbundets hockeykommitte blev friherre Sven Hermelin i och med att en hockeykommitte bildades.

Det var Le Mat som lyckades intressera Anton Johansson och senare även Olympiska Kommitteer för den nya sporten. Le Mat var en riktig filmdirektör med fet cigarr. Han stöttade på alla sätt hockeyn i början. Då förbund och föreningar inte hade råd att betala domarnas spårvagnspengar bjöd Le Mat domarna i stället på bio.

Träning i omklädningsrum

Egentligen saknades det pengar för ett svenskt hockeydeltagande i Antwerpen. Men Anton Johansson lyckades övertyga Fotbollförbundet att satsa en del för att få möjlighet att erövrå en olympisk medalj. Sedan öppnade Isaac Westergren plånboken. Klubbor och puckar skaffade Le Mat men först sedan stadionisen smält bort. Det betydde att träningarna förlades till omklädningsrummen i Stadions innanmäten. Skotträningen klarade man av i Stadions korridorer. Instruktör var Ernst Viberg, som också utsågs som ledare för truppen. I en klass III-sovvgång bar det av till Antwerpen.

Den svenska truppen var inte lika fiffigt upplädd som dagens olympier men hockeyspelarna bar i alla fall var sin lädertrunk modell å som senare vid olika tillfällen blivit en modepryl.

Målvakt i laget var Abbe Jansson men redan då hade man klart för sig att det behövdes två målvakter i ett hockeyleg. Därför övertalades Seth Howander att också dra på målvaktsutrustningen. Han hade ett SM i bandy i Uppsalakamraterna som målvakt 1913 men hade sedan bara spelat back. Men han tvekade inte och turades om med Abbe att vakta det svenska målet och gjorde det bra.

Lånade utrustning

Någon riktig utrustning hade det svenska laget inte. Men även det ordnade sig när man kom till Antwerpen. USA hade utrustning som man inte använde och av amrisarna fick svenskarna låna utrustning. Stor hjälp hade laget också av den kanadensiske massören från Winnepeg Falcons,

som hade ganska lite att göra i det överlägsna kanadensiska laget.

Hur gick det då för det svenska laget i matcherna?

Första omgångens matcher slutade så här, Kanada-Tjeckoslovakien 15-0, USA-Schweiz 29-0, Sverige-Belgien 8-0. Frankrike stod över. Av resultatet förstår man att USA kunde låna ut en del av sin utrustning och att Kanadas massör hade tid över att hjälpa svenskarna.

Mål mot Kanada

I semifinalerna slog Kanada USA med 2-0 och Sverige Frankrike med 4-0. Därmed var Sverige klar för final mot Kanada. Därmed tycker man väl att Sverige trots finalförlust med 12-1 borde ha fått silvermedaljerna.

Men en svensk simledare, Erik Bergwall, lyckades genomdriva att man skulle avgöra medaljstriden genom att använda vattenpolostystemet som kallas "system Bergwall".

Detta drabbade Sverige hårdast som fick spela fem medaljmatcher på sju dagar. I spel om silvermedaljerna blev resultatet USA-Sverige 7-0, USA-Tjeckoslovakien 16-0. Sedan blev det spel om bronsmedaljerna, Sverige-Schweiz 4-0, Tjeckoslovakien-Sverige 1-0. Därmed blev det en fjärde plats för Sverige, som rätteligen borde ha varit silverplats om inte en svensk simmarpamp lagt sig i verksamheten på fruset vatten.

Det svenska laget som vann mot Belgien och som var det första svenska landslaget, ett historiskt landslag, hade följande utseende:

Målvakt..... Seth Howander

Backar..... Einar Lundell, Einar Svensson

Centerhalv... Nils Molander

Forwards..... Erik Burman
Einar Lindqvist (*kaptän*)
George Johansson.

Stommen i laget kom från IK Göta (fyra spelare). Howander och Lindqvist kom från IFK Uppsala medan Molander spelade för Berliner SC. Premiärskytt blev Erik Burman. Turneringens sensation inträffade då Sverige gjorde mål på Kanada. Vid ställningen 3-0 reducerade Stor-Klas Svensson till 3-1 efter 15.58 i första perioden. Det var det enda mål som Kanada släppte in under turneringen.

Spelarstatistik

	Belgien	Frankr	Kanada	USA	Schw	Tjecko	Mål
Howander Seth	0	0	0	0	-	0	0
Jansson Albin	-	-	-	-	0	-	0
Svensson Einar	0	1	1	0	-	0	2
Lundell Einar	0	0	-	0	0	0	0
Arwe Wilhelm	-	-	0	0	2	-	2
Johansson George	2	0	0	0	1	0	3
Lindqvist Einar	2	1	0	-	-	0	3
Burman Erik	3	1	0	0	-	0	4
Mattson Hansjacob	-	-	0	0	-	-	0
Molander Nils	1	1	-	-	0	0	2
Säfwenberg David	-	-	-	-	1	-	1

Avbytare var inte tillättna. Truppen bestod av ovanstående spelare. De spelare som deltog i matchen torde vara ovanstående men mot USA och Schweiz är uppgifterna inte helt säkra. Sjunde man mot Schweiz var Lindqvist eller Mattson.

Mattson från Gävle har i olika källor kallats för Arne i Svenska Ishockeyförbundets jubileumsbok 1972, för Anton i en SOF-bulletin och A i Svenska Ishockeyförbundets tävlingskalender 1947-48, men det rätta namnet skall vara Hansjacob. Han spelade en SM-final i bandy 1907 med IFK Gävle mot IFK Uppsala, som vann med 4-1. Efter första världskriget studerade han i Tyskland och började där spela ishockey och togs på dessa meriter ut i det svenska OS-laget.

Vind i seglen

De olympiska spelen i Antwerpen blev mycket utdragna eftersom de innehöll både vinter- och sommarsporter.

Den europeiska hockeyn fick vind i seglen tack vare dessa Olympiska Spel och inte minst gällde det för sporten i Sverige. Fjärde plats med snudd på medalj var inget dåligt resultat för vårt första hockeylandslag. De spelare som inte stannade på kontinenten åkte hem och började hockeyns pionjärarbete medan andra t ex Abbe Jansson stannade och firade stora triumfer i sitt nya hemland. Tre gånger blev han belgisk mästare i hockey och en gång belgisk mästare i rodd.

Erik Burman som gjorde det första landskampsmålet genom tiderna i debutmatchen mot Belgien vid OS i Antwerpen. Teckningen är gjort av ungraren Bela Szepes, själv silvermedaljör i spjut vid OS i Amsterdam 1928. Teckningen är hämtad ur Svenska Ishockeyförbundets jubileumsskrift Pucken 1972.

Slutställning

1. Kanada
2. USA
3. Tjeckoslovakien
4. Sverige
5. Belgien
6. Frankrike
7. Schweiz

Förlust mot Storbritannien i Chamonix

• Till Chamonix begav sig följande hockeytrupp, Ruben Rundqvist ledare och fanbärare i den svenska OS-truppen, Erik Gustafsson ledare och spelarna Ruben Allinger, Wilhelm Arwe, Erik Burman, Birger Holmqvist, Gustaf Lulle Johansson, Helge Johansson, Karl Josefsson, Ernst Karlberg, Nils Molander, och Einar Olsson.

Första matchen spelades mot Schweiz och den andra mot Kanada och då blev det storstryk, 22-0, den största landslagsförlusten i Svenska Ishockeyförbundets historia.

Kanada hade för övrigt riktiga målorgier under dessa spel, 30-0 mot Tjeckoslovakien och 33-0 mot Schweiz. Sverige revanscherade sig dock och slog Tjeckoslovakien med 9-3 i tredje matchen.

Därmed blev Sverige tvåa i sin grupp. I match om

silver förlorade Sverige mot USA med 20-0. Det är bara att instämna i vad fotbollens före förbundskaptan Lars Laban Arnesson vid ett tillfälle lär ha sagt, vill ni se mål skall ni gå på ishockey.

Det svenska äventyret fortsatte med bronsmatch mot England. I den matchen blev det förlust med 4-3 trots ledning med 3-1. I finalen slog Kanada USA med 6-1.

I matchen mot Kanada vaktade Einar "Hund-Eje" Olsson det svenska målet. En skada tvingade honom att vara borta i tio minuter. Under tiden vaktade Karl Josefsson kassen och släppte då in fem mål.

Spelarstatistik

	Schw	Kanada	Tjecko	USA	Storbr	Mål
Olsson Einar	0	0	0	(0)	0	0
Josefsson Karl	(0)	0	(0)	0	(0)	0
Johansson Gustaf	2	0	1	0	0	4
Allinger Ruben	-	-	-	-	0	0
Holmqvist Birger	3	0	0	0	1	4
Molander Nils	3	0	3	0	2	8
Burman Erik	1	0	4	0	0	5
Johansson Helge	-	-	-	0	0	0
Karlberg Ernst	-	-	-	-	-	0
Arwe Wilhelm	0	0	1	-	0	1

Slutställning

1. Kanada
2. USA
3. Storbritannien
4. Sverige
5. Frankrike
6. Tjeckoslovakien,
7. Belgien
8. Schweiz

Äntligen medalj i OS - i S:t Moritz

• Detta år gällde OS även VM och EM. Sverige ställde upp med följande spelare, Nils Björnungen Johansson, Ernst Karlberg båda Djurgården, Kurt Sucksdorff, Gustaf Lulle Johansson och Birger Holmqvist Göta, Carl Abrahamsson, Henry Johansson och Mulle Petersén Södertälje SK, Sigfrid Sigge Öberg, Erik Burret Larsson Hammarby, Bertil Linde Ernst Karlberg, Emil Bergman Nacka. Ledare: Anton Johansson, Viking Harbom som också utsågs till den svenska truppens fanbärare samt Sten Mellgren.

Kanada fick stå över till slutspelet. Övriga lag delades upp i tre grupper. I Sveriges grupp besegrade de blågula Tjeckoslovakien med 3-0 och spelade 2-2 mot Polen. Det räckte till avancemang.

I slutspelet började det med 0-11 mot Kanada men sedan blev det segrar mot Schweiz med 4-0 och mot Storbritannien med 3-1. Det betydde olympiskt silver och silver i VM samt seger i Europamästerskapet.

Sluttabellen fick följande utseende:

Kanada	3	3	0	0	38-0	6
Sverige	3	2	0	1	7-12	4
Schweiz	3	1	0	2	4-17	2
Storbrit	3	0	0	3	1-21	0

Tredje raka guldet för Kanada och inget insläppt mål.

Spelarstatistik

	Tjecko	Pol	Kana	Schw	Storb	Mål
Johansson Nils	0	0	(0)	0	0	0
Suchsdorff Curt	(0)	(0)	0	(0)	(0)	0
Abrahamsson Carl	0	0	-	0	0	0
Johansson Henry	0	0	-	0	0	0
Petersén Wilhelm	0	0	0	1	1	2
Johansson Gustav	2	0	0	2	1	5
Holmqvist Birger	0	2	-	1	1	4
Öberg Sigfrid	1	0	0	0	0	1
Karlberg Ernst	-	-	0	0	0	0
Linde Bertil	0	0	0	-	-	0
Bergman Emil	-	-	0	-	-	0
Larsson Erik	-	-	0	-	-	0
Johansson Jonny (reserv)	-	-	-	-	-	-

1932

Sverige hade inte råd vara med i Lake Placid

• Bara fyra lag hade samlats i Lake Placid, Kanada, USA, Tyskland och Polen. De möttes i en dubbelserie som fick följande utseende:

Kanada	6	5	1	0	32-4	11
USA	6	4	1	1	27-5	9
Tyskland	6	2	0	4	7-26	4
Polen	6	0	0	6	3-34	0

Kanadas fjärde raka OS-guld.

Varken SOK eller Svenska Ishockeyförbundet hade råd att låta ett svenskt ishockeylag delta i OS. Sverige blev i stället Europamästare i Berlin och på hemmaplan lade Djurgården ner hockeyverksamheten och förblev sovande i fem år.

1936

Bara delad femte plats i Garmisch

• Sverige kom till Gramisch med följande spelare: Sven Svenne Berka Bergqvist, Herman Carlsson, Ruben Carlsson, Holger Engberg, Åke Eriksson, Axel Nilsson, Bertil Norberg, Wilhelm Mülle Pedersen samtliga AIK, Stig Andersson, Lennart Hellman, Berra Lundell Hammarby, Torsten Jöncke, Yngve Liljeberg IK Göta, Ville Larsson Karlberg. Ledare var Anton Johansson och Viking Harbom. Tränare var Vic Lindqvist.

Sverige började kvalet mot Japan, 2-0. Det var ett lite bättre resultat än vad fotbollslaget nådde i OS samma år i samma land - vid OS i Berlin.

Sedan blev det 0-1 mot Storbritannien och givetvis en besvikelse. Men det skulle senare visa sig att förlusten mot England inte var någon sensation. Engelsmännen blev sedan olympiska mästare.

I semifinalomgången blev det vinst mot Österrike med 1-0 samt förlust mot Tjeckoslovakien, 1-4, och mot USA, 1-2. Med de resultaten fick Sverige dela femte plats med Tyskland efter Storbritannien, Kanada, USA och Tjeckoslovakien.

Storbritannien bröt alltså den kanadensiska segerraden genom att slå kanadensarna med 2-1 och spela oavgjort mot USA, 0-0.

Vic Lindqvist var den första kanadensiske tränaren i Sverige. Han var som hörs på namnet svenskättling.

Ingen var riktigt nöjd med femte platsen i detta OS.

Det blev ett efterspel i form av en protestaktion från spelarna som krävde en ny ledning. I spetsen för protestaktionen stod Sven Bergqvist, Herman Carlsson och Torsten Jöncke. Skrivelsen i vilken det stod att Anton Johansson borde ställa sin plats till förfogande upplästes på årsmötet men Anton satt kvar även efter årsmötet.

Hela femton nationer ställde upp i OS-turneringen och ordningen mellan nationerna blev:

Slutställning

1. Storbritannien	9. Belgien
2. Kanada	10. Frankrike
3. USA	11. Italien
4. Tjeckoslovakien	12. Japan
5. Tyskland och Sverige	13. Lettland
7. Österrike	14. Polen
8. Ungern	15. Schweiz.

Spelarstatistik

	Japan	Storbrit	Österrike	Tjecko	USA	Mål
Carlsson Herman	0	0	0	(0)	(0)	0
Larsson Wilhelm	(0)	(0)	(0)	0	0	0
Bergqvist Sven	0	0	0	0	0	0
Lundell Bertil	0	0	0	0	0	0
Engberg Holger	0	0	0	0	0	0
Jöncke Torsten	0	0	0	0	-	0
Liljeberg Yngve	2	0	1	0	-	3
Norberg Bertil	-	0	0	1	0	1
Petersen Wilhelm	-	0	0	0	0	0
Eriksson Åke	-	0	0	0	0	0
Andersson Stig	0	-	-	-	0	0
Hellman Lennart	0	-	-	-	0	0
Carlsson Ruben	0	-	-	-	-	0
Nilsson Axel	-	-	-	-	-	0

Detta var sista gången Sverige spelade i blå tröjor med svensk flagga på bröstet. Från 1938 har de tre kronorna prytt svenska landslagets tröjor. Två stjärnor föddes under detta OS, Åke Sparven Eriksson, storbyggmästare, och Stig Emanuel Andersson. Båda

kom sedan under många år att inta dominerande roller i svensk hockey. En som gjorde stora ledarinsatser fortsättningsvis var Ville Larsson, senare under namnet Ville Lagheim. Herman Carlsson blev senare hockeypamp

1940

Inget OS menförbundet fick ett kansli

• Genom andra världskriget blev det inget vinter-OS 1940. De aktuella orterna Sapporo, S:t Moritz, och Garmisch fick ägna sig åt annan verksamhet. Svenska Ishockeyförbundet fick ett eget kansli på

Strömsborg på sju kvadratmeter och Sveriges första konstfrusna bana med internationella mått (30 x 50 meter) invigdes på Stockholms Stadion.

Fortfarande inget OS men vi får Stora Grabbar

• Inget OS i Cortina. Nya spelregler, de som Kanada tillämpat sedan 1938, antogs av Svenska Ishockeyförbundet och samtidigt instiftades spelarmärket, det s k Stora Grabbars märke. 23 spelare fick genom sina insatser i OS, VM och EM Stora Grabbars märke vid första utdelningen (nu är vi uppe i 150 Stora Grabbar).

De spelare som fick märket vid första utdelningen var

1. Nils Molander	16. Albin Jansson
2. Einar Svensson	17. Kurt Sucksdorff
3. Einar Lundell	18. Erik Lindgren
4. Erik Burman	19. Yngve Liljeberg
5. George Johansson	20. Torsten Jöncke
6. Wilhelm Arwe	21. Åke Eriksson
7. Birger Holmqvist	22. Stig Andersson
8. Gustaf Johansson,	23. Kurt Svanberg
9. Carl Abrahamsson	
10. Sigge Öberg	
11. Erik Larsson	
12. Wilhelm Petersén	
13. Herman Carlsson	
14. Bertil Lundell	
15. Sven Bergqvist	

USA kom med två lag till S:t Moritz

• Dags för olympiska spel igen, i S:t Moritz. Det blev en stökig hockeyturnering. USA kom med två lag. Det ena, Brundages lag, defilerade vid invigningen medan det andra ställde upp i hockeyturneringen.

Sverige kom femma i VM men fyra i OS sedan USA inte räknades in i OS-turneringen. Ingen lyckosam turnering för Tre Kronor och hockeytruppen blev dessutom utfryssta ur den svenska olympiska gemenskapen i S:t Moritz.

Utmärkande för turneringen var att det blev en busturnering med dåliga domare. Det var minst ett riktigt rällarslagsmål i varje match. Reglerna skiftade från match till match och domare var ofta någon kongressledamot med ordentlig kalaskula och var inte tränad för en olympisk turnering. Ett undantag var den svenska domaren, Gösta Ahlin. Spelet var brutalt, hänsynslöst och osportsligt.

Men den sensationslystna publiken kom. Och den blev inte besviken.

Sverige kunde inte göra något åt topplagen. Tre Kronor spelade ruffigt och det fina med denna turnering var att man fick lära sig att man måste lägga om spelstil. Många utvisningar gjorde det omöjligt att spela jämnt mot de bästa lagen och det svenska hotellet Bernina var rena fältlasarettet. Skadorna var inte bara en följd av motståndarnas hårda spel

utan lika mycket en följd av svenskt risktagande och farligt spel.

Den store artisen under turneringen var tjecken Vladimir Zabrodsky, sedan många år boende i Sverige. En stor sensation var Schweiz. Laget hade förberett sig ordentligt för denna turnering och hade profiler som bröderna Hans och Pic Cattini och Bibi Torriani. Dessutom hade man en tillrättlagd lottning. De schweiziska spelarnas storhet framgår också av att Hans Cattini var dess OS-trupps fanbärare och Bibi Torriani den som svor den olympiska eden för de aktiva.

Tre Kronors matchresultat:

Kanada-Sverige.....	3-1
Tjeckoslovakien-Sverige.....	6-3
Sverige-Österrike.....	7-1
USA-Sverige.....	5-2
Schweiz-Sverige.....	8-2
Sverige-Storbritannien.....	4-3
Sverige-Italien.....	23-0
Sverige-Polen.....	13-2

Slutställningen

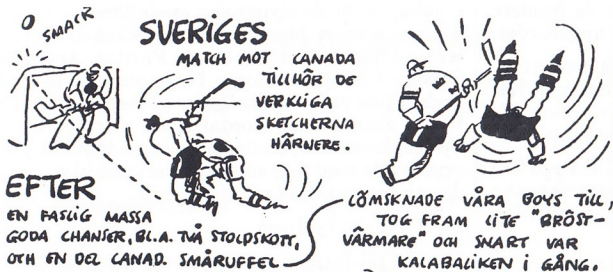
Kanada	8	7	1	0	69-5	15
Tjeckoslovakien	8	7	1	0	80-18	15
Schweiz	8	6	0	2	67-21	12
(USA	8	5	0	3	86-33	10)
Šverige	8	4	0	4	55-28	8
Storbritannien	8	3	0	5	39-47	6
Polen	8	2	0	6	29-97	4
Österrike	8	1	0	7	33-77	2
Italien	8	0	0	8	24-156	0

USA:s resultat räknas bara i VM och ej i OS

Spelarstatistik

	Kanada	Tjecko	Österr	Schw	Engl	Ital	Pol	Mål	USA
Johansson Arne	0	0	(0)	0	0	0	0	0	0
Svanberg Kurt	(0)	(0)	0	(0)	0	(0)	(0)	0	(0)
Eriksson Åke	0	0	1	0	0	0	1	2	1
Andersson Åke	0	1	0	0	0	4	2	7	0
Thuman Sven	-	-	1	-	-	-	-	1	0
Landelius Gunnar	0	0	-	0	0	1	0	1	-
Johansson Rune	0	0	-	1	0	3	1	5	0
Eriksson Rolf	0	1	0	0	0	1	4	6	0
Andersson Stig	0	-	-	0	0	-	-	0	-
Pettersson Rolf	0	-	0	0	-	2	0	2	0
Granlund Svante	0	1	1	-	-	-	1	3	-
Pettersson Bror	-	0	0	1	1	3	1	6	0
Lindström Klas	1	0	2	0	1	-	-	4	0
Nurmela Holger	0	0	0	-	-	-	-	0	-
Ljungman Lars	-	0	2	-	0	7	0	9	0
Carlsson Stig	-	-	-	0	2	2	3	7	1

Rolf Tjoffe Eriksson har sedan bytt namn till Hemlin

EFTER

EN FASLIG MASSA GODA CHANSER, B.L.A. TVÅ STOLDSKOTT, OCH EN DEL CANAD. SMÄRUFFEL

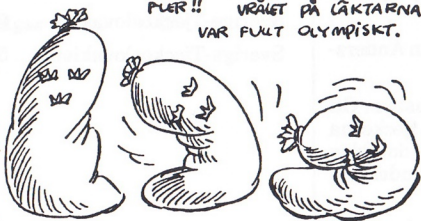
HERR "BRÖSTVÄRMARE" LANDELIUS (90 KILO) RUSADE NER--FICK TAG I NACK-BULTAREN, LYFTE UPP HONOM MOT PLANKET OCH SKULVE JUST SMOCKA TILL, DÅ RESERVER, DOMARE, LEDARE, PUBLIK KOM INFARANDE OCH STOPPADE DETTA OCH TVÅ ANDRA SLAGSMÅL

VARFÖR DOMARNA ENÜGT REGELERNA INTE FICK VI SA UT PLEK!! VÄRDET PÅ LÄKTARNA VAR FULLT OLYMPISKT.

SVENSK ISHOCKEY

HAR VI SÅT SEJ INTE STÅ RYCKEN VÅRA BOYS HA SPERAT FÖR LITET --"FRISKAT" FÖR MYCKET. EN STADIG S.K. HOP-SÄCKNING.

Tre Kronor ljusglimt i dystert Oslo-OS

Ishockeyn blev ett av de få glädjeämnen i detta för Sveriges vidkommande så bedrövliga vinter-OS. Man talade om en strålände svensk framgång för hockeyn. Svenska folket satt som klistrade vid radioapparaterna för att höra Lennart Hyland berätta om Tre Kronor. Laget hade till och med snudd på guld när man ledde mot Kanada med 2-0, men det höll inte och som så ofta slog Kanada in segermålet i sista spelminuten, 20 sekunder före slutsignalen.

Tre Kronors insats uppmärksammades av den norske sportbedömaren Finn Amundsen:

– På många sätt tycks det oss, uppriktigt talat, som om den svenska ishockeyprestationen var något av det allra största som utfördes under dessa stora dagar.

I Sverige gick man illa åt svensk ishockey efter OS i St. Moritz, men hockeyn hade använt mellanåren väl. Det var ett revanschlystet, väl sammansvetsat kamratgäng som ställde upp i Oslo.

OS-bronset och EM-guldet var lagan-dans triumf. De svenska ishockeykri-garna blev dessutom så populära att det var för dem som att spela på hem-maplan när de uppträdde på Jordal Amfi.

Det snackades då mycket om den fina arenan. På samma sätt som det gjordes om Globen vid VM 1989.

Till svenskarnas popularitet bidrog att nästan alla hade smeknamn som publiken lärde sig som Plutten, Epa, Lill-Lulle, Tumba, Stöveln, Vicke Hallon, Hogge, Hasse, Lasse och Stickan.

Nio lag ställde upp. Det blev åtta hårda matcher på tio dagar och för Sverige och Tjeckoslovakien blev det ytterligare en match.

Det var en just och fin turnering där de främsta skärmytsringarna skedde vid förhandlingsbordet. Sverige klarade lätt Finland, som då var en B-nation, Polen, Norge och Tyskland. Men med Kanada, USA, Tjeckoslovakien och Schweiz kvar vägrade man som bäst hoppas på en fjärde plats.

Efter två dagars vila var det dags för USA och Tre Kronor visade då verklig styrka. De amerikanska vilddjuren fick stänga sina pannor blodiga mot Tre Kronors kalla spelare, 4-2.

Ledde mot Kanada med 2-0

Dagen därpå mötte Tre Kronor oöverbärliga Kanada. De blågula tog ledningen med 1-0 och 2-0. Sedan kom Kanada igång och pressade hårt mot den svenska kassen och kunde kvittera till 2-2, som såg ut att bli slutresultatet. Men som så många gånger förr och även senare pressade de kämpastarka nordamerikanerna in ett vinstmål när det endast återstod 20 sekunder av matchen. Snöpligt men rättvist.

Sedan blev det 5-2 mot Schweiz innan det var dags för avslutningsdag i hockeyturneringen. Man räknade med att Kanada skulle slå USA och Sverige hade råd att förlora med 3-0 mot tjeckerna. Silvret var i stort sett klart.

Men det var ingenting som gick efter beräkningarna. Tjeckerna slog in fyra puckar bakom Tord Flodqvist i den svenska kassen medan Tre Kronor inte lyckades göra något mål. Silverdrömmarna sprack helt senare på kvällen då Kanada skänkte USA en poäng genom att spela 3-3.

Som tur var sa reglerna då att placeringarna inte avgjordes genom inbördes mötet. Då hade det bara blivit fjärde plats för Sverige. Nu var målskillnaden mellan Sverige och Tjeckoslovakien lika och det blev omspel.

Sverige tillmättes inga större medaljchanser mot tjeckerna i en omspelsmatch. Först hade tjeckerna slagit Sverige med 4-0 och i omspelsmatchen tog de snabbt ledningen med 3-0. Men sedan kom Sverige och vände matchen till seger 5-3, och den matchen har blivit historisk.

Sven Tumbas genombrott

Oslo-OS blev också Sven Tumba Johanssons definitiva genombrott, svensk hockeys största profil genom tiderna, även om det har dykt upp spelare senare som varit bättre.

Omspelsmatchen var också för Åke Plutten Andersson toppen på hans karriär:

– Här är det ingen tvekan om toppen. Främst var OS i Oslo 1952 med dess förspel, när både vi och tjeckerna ansåg sig vara bronsmedaljörer. Varpå det blev skiljematch. Varpå tjeckerna sänkte oss i underläge med 3-0, som vi vände till 5-3. Kul.

En som också var förvånad var Sven Jerring. Han skulle referera avslutningsceremoni på Bislet och sa så här:

– Jaha, nu är de olympiska medaljörerna samlade nere på planen. Men där ser jag också det svenska ishockeylaget med kaptenen Plutten Andersson, Stöveln Öberg och Hogge Nurmela i spetsen. Jag undrar just vad dom skall göra på isen. Jag lämnade för en stund sedan Jordal Amfi, där Sverige och Tjeckoslovakien spelade om bronsmedaljerna. Tjeckerna ledde med 3-0, så saken verkade klar. Såvida det nu inte hänt något underverk.

Det hade det tydligen.

OS-hoppen togs ut 1946-47

Kanske lades grunden till OS-bronset 1946-47. Då plockade förbundet ut de mest lovande ungdomarna i åldern 15-18 år med sikte på OS 1952. Killarna döptes till olympiahoppen. Från den kullen kom bl a Hans och Stig Andersson, senare Tvilling. Laget spelade fyra matcher första säsongen, 12-0 mot Holmens A-lag från Norge, 10-1 och 11-4 mot Finlands juniorer och 3-5 mot Djurgårdens A-lag.

Det lag som gick under namnet olympiahoppen hade första säsongen följande uppställning:

Målvakt: Torsten Gran Traneberg

Backar: Nils Bauer Traneberg, Roland Johansson Skuru, Åke Wennerlund MP

Forwards: Karl Henry Engström Karlberg, Hans och Stig Andersson Westermalm, Yngve Karlsson Storängen, Fred Eriksson och Stig Eriksson Nacka. Som synes fanns det inga olympiahopp utanför vår huvudstad.

Förutom en ordentlig samling inför matcherna gick direktiv ut till olympiahoppen att de inte fick syssla med bandy.

Sveriges matcher i OS:

Sverige-Finland.....	9-2
Sverige-Polen.....	17-1
Sverige-Norge.....	4-2
Sverige-Tyskland.....	7-3
Sverige-USA.....	4-2
Sverige-Kanada.....	2-3
Sverige-Schweiz.....	5-2
Sverige-Tjeckoslovakien.....	0-4
Sverige-Tjeckoslovakien.....	5-3

Slutställning

Kanada	8	7	1	0	71-14	15
USA	8	6	1	1	43-21	13
Sverige	8	6	0	2	48-19	12
Tjeckoslovakien	8	6	0	2	47-18	12
Schweiz	8	4	0	4	40-40	8
Polen	8	2	1	5	21-56	5
Finland	8	2	0	6	21-60	4
Västtyskland	8	1	1	6	21-53	3
Norge	8	0	0	8	15-46	0

Spelarstatistik

Finl Pol Norge V-ty USA Kan Schw Tjeck Tjeck Mål

	Finl	Pol	Norge	V-ty	USA	Kan	Schw	Tjeck	Tjeck	Mål
Flodqvist Tord	0	(0)	0	(0)	0	0	0	0	(0)	0
Svensson Lars	(0)	0	(0)	0	(0)	(0)	(0)	0	0	0
Andersson Åke	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Johansson Rune	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Lassas Åke	-	-	0	-	-	-	-	-	-	0
Björn Lasse	-	0	-	-	-	0	0	0	0	0
Thunman Sven	0	1	1	0	0	-	-	-	-	2
Almqvist Göte	1	-	0	0	0	0	0	0	0	1
Blomqvist Göte	2	2	1	2	0	0	0	0	2	9
Johansson Gösta	0	2	1	1	2	0	0	0	0	6
Johansson Erik	2	1	0	1	0	0	0	0	-	4
Andersson Stig	2	2	0	0	0	0	0	0	0	4
Andersson Hans	0	2	0	0	0	0	2	0	0	4
Pettersson Lars	0	1	1	1	0	1	1	0	1	6
Öberg Hans	0	2	0	1	1	0	0	0	-	4
Johansson Sven	2	2	0	1	0	0	2	0	1	8
Nurmela Holger	0	2	-	0	1	1	0	0	1	5

Oinspirerat svenskt spel i Cortina

• Stockholm och svensk ishockey hade fått en prydlig riksanläggning för hockey, Johanneshovs Istadion, invigd i november 1955 av Helge Berglund. Men det gav ingen inspiration till stordåd vid OS.

Hockeyns OS blev en strålande uppvisning av det sovjetiska laget. Laget vann över transatlanterna genom överlägsen teknisk skicklighet. De kanadensiska reportrarna vid ringside medgav öppet och ärligt att så här skall hockey spelas.

Transatlanterna befann sig i samma situation som engelsmännen då Ungern utklassade England i fotboll med 6-3 och då man från engelskt håll konstaterade att det var det här spelet vi lärde utlänningarna för 40 år sedan och nu har glömt det själva.

Sovjeterna behärskade allt, tekniken, åk-skickligheten och konditionen. Och de hade tålmod, de förivrade sig inte.

Sovjet vann rättvist och klart och det var lagspelets triumf, även om stjärnan Vsevolov Bobrov lyste klart över hockeyrinken så snart han tog den i besittning.

Tio nationer ställde upp och spelade i tre kvalgrupper varifrån två från varje grupp gick vidare. Kanada och Tyskland från grupp A, Tjeckoslovakien och USA från grupp B samt Sovjet och Sverige från grupp C. Sverige och även Tyskland gick vidare med ett nödrop.

Sverige vann mot Schweiz med 5-3 efter att ha legat under med 3-0. För Kanada blev OS en kalldusch, bara brons efter Sovjet och USA.

Tre Kronor uppträdde geistlöst. Med samma gnista som i Oslo hade det kunna bli medalj även här. Förmildrande omständigheter var väl att den nya fina ungdomskedjan sprack i första matchen då Nisse Nilsson skadades och även lagkaptenen Holger Nurmela försvann ur turneringen. Åke Lassas slit var det förnämsta i laget, som oförklarligt nog gjorde en toppmatch mot Tjeckoslovakien och vann med 5-0. 1-1 mot Tyskland var å andra sidan en av historiens värsta plattmatcher.

I övrigt hängde Tre Kronor med bra i en period. Det var bara mot Schweiz och Kanada man förlorade första perioden. Kanske var domaren Gösta Ahlin den bästa svensken. Han och Affe Axberg dömde finalen Sovjet-Kanada och gjorde det så bra att Kanadas ledare kom och gratulerade till en bra match efter slutsignalen.

I övrigt minns man från olympiaåret 1956 att seriepubliken för första gången i landet passerade halvmiljonstrecket och bandyn var passerad som vinterns publiksport.

Sveriges matcher i OS:

Sverige-Sovjet.....	1-5
Sverige-Schweiz.....	6-5 (kvalmatcher)
Sverige-Sovjet.....	1-4
Sverige-USA.....	1-6
Sverige-Tjeckoslovakien....	5-0
Sverige-Kanada.....	2-6
Sverige-Västtyskland.....	1-1

Serietabellen

Sovjet	5	5	0	0	25-5	10
USA	5	4	0	1	26-12	8
Kanada	5	3	0	2	23-11	6
Sverige	5	1	1	3	10-17	3
Tjeckoslovak	5	1	0	4	20-30	2
Tyskland (Väst)	5	0	1	4	6-35	1

I tröstturneringen segrade Italien med ett antal kanadensare i laget före Polen, Schweiz, som var nära att slå Sverige i kvalet, och Österrike som blev helt poänglöst.

Spelarstatistik

Sov Schw Sovj Tjeck USA Kan Tysk Mål

	Sov	Schw	Sovj	Tjeck	USA	Kan	Tysk	Mål
Svensson Lars	0	0	(0)	0	0	(0)	0	0
Casslind Yngve	(0)	(0)	0	(0)	(0)	0	(0)	0
Zetterberg Bertz	0	0	0	1	0	0	0	1
Björn Lasse	0	1	0	0	0	0	1	2
Larsson Vilgot	0	0	0	0	0	0	0	0
Lassas Åke	0	1	0	0	0	0	0	1
Nurmela Holger	0	-	-	-	-	-	-	0
Johansson Sven	0	2	0	0	0	1	0	3
Öberg Hans	0	0	0	2	0	0	0	2
Tvilling Hans	0	1	0	0	0	1	0	2
Tvilling Stig	0	0	0	1	0	0	0	1
Carlsson Stig	0	0	0	0	0	0	0	0
Pettersson Ronald	0	0	0	0	1	0	0	1
Nilsson Nisse	1	-	-	-	-	-	-	1
Lundwall Lars Erik	0	1	0	1	0	0	0	2
Malmberg Ove	-	-	-	-	-	0	0	0
Bröms Sigurd	-	0	1	0	0	0	0	1

Ingen succé trots flera fina matcher i Squaw Valley

• OS i Squaw Valley blev ingen succé för Sverige trots flera fina matcher. Detta OS lärde oss att vi måste ha fysiskt starkare spelare och i en turnering minst en toppmålvakt.

Nu blev det USA som på hemmaplan kunde vinna OS-turneringen. USA vann främst tack vare det stronga brödraparet Bill och William Cleary, kanon-skytten och vänsterbacken John Mayasich, och kanske främst stormålvakten John McCartan.

Det blev en seger för kämpaglöden och kanske lite också för de hårda metoder som laget använde sig av. Kanada hade inget att sätta emot och ryssarna hade inte lyckats pricka formtoppen till OS-turneringen.

Sverige gjorde flera stormatcher men föll i jämna fighter.

Lasse Björn som denna säsong blev den första svenska spelare som passerade 200 landskamper var den spelare som det svenska laget byggde mycket av sitt spel kring. Nu kunde han bara vara med en del av den första matchen. Han klubbades ner av en kanadensisk spelare och bräckte ett revben och var borta resten av turneringen. Tumba drogs med en meniskskada och var helt ur slag. Han fick till och med uppleva hur det kändes att bli petad.

Nisse Nilsson den stora stjärnan

Nisse Nilsson var den stora stjärnan i laget och utsågs även till turneringens bäste forward. Bert Ola Nordlander, då en skolpojke, steg fram som försvarets rese.

Före turneringen tippades Sovjet och Kanada som guldaspiranter medan USA, Tjeckoslovakien och Sverige skulle slåss om brons samt Finland och Västtyskland om den sjätte A-gruppsplatsen.

Domarna, nästan alla amerikaner, hade svårt att klara sina uppgifter. Efter första matchen Kanada-Sverige kände sig den svenska ledningen föranledd att skriva ett brev till det internationella förbundet och påpeka att de internationella spelreglerna inte följdes. Efter detta blev det bättre men då var redan Lasse Björn borta ur leken.

Även den svenska truppens fanbärare Einar Granath skadades och försvann från isen. Ändå gjorde Sverige mycket bra matcher mot Kanada (ledde med 4-1 men föll med 5-4), USA och Sovjet (2-2) medan en svag första period hänvisade Sverige till femte plats före Tyskland.

Kritik mot målvakterna

Den svenska lagledningen fick kritik för att man tagit ut två målvakter från div. I, dessutom från den svagaste av våra div.I-serier, den södra. Det var Bengt Lindqvist från Malmö FF och Kjell Svensson Taberg som vaktade det svenska målet. Kjell skulle senare bli en av våra stora målvakter genom tiderna. För att ta medalj måste man helt enkelt ha en supermålvakt, vilket senare också visat sig. Dessutom måste man ha spelare med sådan fysik att de kan spela på topp under få dagar med många matcher utan att få svackor.

Detta var det budskap man fick ta med sig hem från turneringen i USA och som tränaren Ed Reigle lämnade efter sig då han lämnade Sverige och överlämnade ansvaret till Arne Strömberg.

Statistiken visar att Sverige vann fem perioder, spelade sex oavgjorda och förlorade bara fyra. Men förlustperioderna var för det mesta så svaga att matcherna där spelades bort.

Dessutom gjorde Sverige stormatcher mot "fel" motståndare. En del skyldes också på den tunna luften.

Sveriges matcher:

Sverige-Kanada.....	2-5
Sverige-Japan.....	19-0 (kvalmatcher)
Sverige-USA.....	3-6
Sverige-Sovjet.....	2-2
Sverige-Tjeckoslovakien...	1-3
Sverige-Kanada.....	5-6
Sverige-Västtyskland.....	8-2

Serietabell

USA	5	5	0	0	29-11	10
Kanada	5	4	0	1	31-12	8
Sovjet	5	2	1	2	24-19	5
Tjeckoslovakien	5	2	0	3	21-23	4
Sverige	5	1	1	3	19-19	3
Tyskland (Väst)	5	0	0	5	5-45	0

I tröstturneringen vann Finland före Japan och Australien, men det bör observeras att Finland-Japan spelade 6-6 i ett av de båda mötena länderna emellan

Spelarstatistik

Kan Japa USA Sovj Tjeck Kan Tysk Mål

	(0)	0	0	0	0	0	(0)	0
Svensson Kjell	(0)	0	0	0	0	0	(0)	0
Lindqvist Bengt	0	(0)	(0)	(0)	(0)	0	0	0
Stoltz Roland	0	0	0	0	0	0	0	0
Nordlander Bert Ola	0	0	0	0	0	0	0	0
Svedberg Hans	0	1	0	0	0	0	1	2
Blomé Gert	-	3	0	0	0	0	1	4
Björn Lasse	0	-	-	-	-	-	-	0
Pettersson Ronald	0	3	1	0	0	0	0	4
Nilsson Nisse	0	2	1	2	1	0	1	6
Lundvall Lars Erik	1	1	0	0	0	3	3	8
Bröms Sigurd	0	0	0	0	0	1	0	1
Johansson Sven	0	3	0	-	0	1	2	5
Sterner Ulf	0	0	-	0	0	0	-	1
Andersson Anders	-	2	1	0	0	0	0	3
Granath Einar	0	1	0	-	0	-	-	1
Öberg Carl Göran	1	3	0	0	-	0	0	4
Wretling Sune	0	-	0	0	0	0	0	0

Silvermedaljer utan glans i Innsbruck

• Säsongen 1963-64 blev en lång och slitsam säsong för Tre Kronors spelare. Försäsong med vänskapsmatcher, seriespel. Turné till Kanada (kanadensiska förbundet fyllde 60 år), seriespel, OS och slutspel.

OS i Innsbruck blev en framgångsrik turnering för Sverige. Sven Tumba som nu genomförde sitt fjärde OS, ett rekord för ishockeyspelare som han då delade med tjecken Vlastimil Bubnik, fick bestiga pallen tillsammans med två andra legender, nämnde Bubnik och Sovjets Boris Majorov.

Innsbruck bjöd inte på ett enda snökorn och det kommenterade Rolle Stoltz på följande sätt:

– Det här är faktiskt min första sommarolympiad.

Silvret var en fin prestation om man betänker att Kanada för första gången ställde upp med ett allstar-team, att Sovjet hade sitt världsmästarlag och att tjeckerna satsat hårdare än någonsin på en fullträff.

Den svenske överledaren Börje Idenstedt från Boden anser Innsbruck vara ett av hans finaste idrottsupplevelser:

– Att få vara med om den snöpliga öppningen då pressen skrev "Skrota Tre Kronor" och sedan inifrån få uppleva den kampanj och vilja som gav OS-silver tillhör en av mina stora upplevelser inom idrotten. Slutvinjetten med Tumba på prispallen har etsat sig fast i mitt minne,

Trötta spelare och dåligt läger

De flesta spelarna i det svenska laget var trötta efter kanadaturmén och träningslägret i Garmisch före OS vare inte lyckat. Förläggnings i Innsbruck var heller inte bra och Tre Kronor kom i form en vecka för sent. Dessutom blev det en hel del skrivelser om ett landslag i upplösningstillstånd genom att en spelare (Hans Mild) hade en annan åsikt om laguttagningen än lagledningen. En storm i ett vattenglas. Men det gav ingen anledning till optimism inför OS.

Det blev silvermedaljer utan glans. Negativa skrivelser och dessutom var Sverige framgångsrikt i andra idrotter i OS, i motsats till hur situationen var i Oslo 1952.

Hårdhet, kondition och resvana var några av de ingredienser som gjorde Sovjet till guldmedaljörer.

Sverige ställde upp med samma lag som varit så framgångsrikt de närmast föregående åren med bl a guld i VM i Colorado. Man tackade också Coloradoandan från 1962 för framgångarna. Den ende nye i

laget var Lennart Tigern Johansson från Brynäs, som fick hoppa in lite här och där i de tre ordinarie kedjekombinationerna som hade följande utseende, ungdomskedjan, Määttä-Acka Andersson-Ulf Sterner och Garvis Öhrlund-Tumba-Lill Stöveln. Tigern var ende spelaren från Brynäs trots att Gävlelaget detta år bröt Djurgårdens SM-svit på sex raka SM-guld.

Sverige inledde håglöst och föll mot Kanada med 3-1. Det började sedan illa mot USA, 1-3 i första perioden. Men det vände Tre Kronor till seger med 7-4. Mot ryssarna var Sverige nära att ställa till sensation. 2-2 efter två perioder borde ha varit svensk ledning. I sista perioden gjorde sedan ryssarna 4-2.

Målvaktslejonet Lennart Klimpen Häggroth hade inte någon av sina bättre dagar mot ryssarna. Ett par långskott slank in, Klimpen var för övrigt bäst på närskott. Trots detta hade Sverige nu tre mycket bra målvakter i Klimpen, Kjell Svensson och Honken Holmqvist. Det hade också givit resultat i de senaste VM-turneringarna.

Sverige kvalade mot Italien, en ren uppmjukning, 12-2. Sedan kom den olyckliga matchen mot Kanada. Mot USA fick vi för första gången se det ovanliga att en svensk gjorde mål i öppen bur i slutminuten. Det var vi inte vana vid i Sverige. Det var USA som plockade ut målvakten för att kvittera Sveriges 6-4-ledning. Mot Finland blev det sedan 7-0. Våra grannar var fortfarande en B-nation. Tre mål av Tumba bidrog till en 10-2-seger mot Västtyskland. Mot Sovjet var det mål av de ryska backarna som avgjorde. I sista matchen hade Tre Kronor nått en formtopp, 8-3 mot tjeckerna och silvermedaljerna var klara i en mycket jämn turnering, där tre lag hamnade på samma poäng, Sverige, Tjeckoslovakien och Kanada. Och det brukar inte höra till vanligheterna att Sverige vinner på målskillnad. Men nu gjorde man det.

I tröstturneringen vann Polen före Norge. Japan kom på tredje plats före Rumänien. Italien kom sist efter en blek insats.

Sveriges matcher

Sverige-Italien.....	12-2 (kvalmatch)
Sverige-Kanada.....	1-3
Sverige-USA.....	7-4
Sverige-Finland.....	7-0

Sverige-Västtyskland.....	10-2
Sverige-Schweiz.....	12-0
Sverige-Sovjet.....	2-4
Sverige-Tjeckoslovakien.....	8-3

Serietabell Grupp A

Sovjet	7	7	0	0	54-10	14
Sverige	7	5	0	2	47-16	10
Tjeckoslovakien	7	5	0	2	38-19	10
Kanada	7	5	0	2	32-17	10
USA	7	2	0	5	29-33	4
Finland	7	2	0	5	10-31	4
Tyskland (Väst)	7	2	0	5	13-49	4
Schweiz	7	0	0	7	9-57	0

Serietabell Grupp B

Polen	7	6	0	1	46-13	12
Norge	7	5	0	2	40-19	10
Japan	7	4	1	2	35-31	9
Rumänien	7	3	1	3	31-28	7
Österrike	7	3	1	3	24-28	7
Jugoslavien	7	3	1	3	29-37	7
Italien	7	2	0	5	24-42	4
Ungern	7	0	0	7	14-39	0

Spelarstatistik

	Ita	Kana	USA	Finl	Tysk	Sch	Sovj	Tjeck	Mål
Svensson Kjell	0	0	(0)	0	0	0	(0)	0	0
Häggroth Lennart	(0)	(0)	0	(0)	0	(0)	0	0	0
Blomé Gert	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Nordlander B Ola	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Stoltz Roland	0	0	1	0	1	0	0	0	2
Johansson Nils	0	0	1	0	0	0	0	0	1
Pettersson Ronald	3	0	0	0	0	1	0	2	6
Nilsson Nisse	1	0	2	0	1	2	2	0	8
Lundvall LarsErik	1	0	1	0	1	0	0	0	3
Mild Hans	1	0	0	-	-	-	-	0	1
Sterner Ulf	1	0	2	0	1	1	0	2	7
Öberg Carl Göran	0	0	-	1	0	1	0	0	2
Määttä Eilert	0	0	0	0	0	0	0	2	2
Johansson Sven	3	1	0	1	2	2	0	1	10
Öhrlund Uno	2	-	0	2	1	2	2	1	10
Johansson Lennart	0	0	0	-	0	0	0	0	0
Andersson Anders	-	0	0	3	3	1	0	0	7

Sverige spelade guldet till Sovjet i Grenoble

• För första gången på flera år höll Sovjet på att missa guldet i OS-turneringen. Ryska hockeylaget var tillsammans med Jean Claude Killy på förhand spelens säkraste segrare. Men i turneringens slutfas var situationen nästan hopplös för Tarasov och hans spelare. Deras öde låg helt i svenskarnas händer. Anledningen var ryssarnas förlust mot Tjeckoslovakien med 5-4 i en match som hade mycket av dramatik.

Och nog kämpade svenskarna i sista matchen för den goda vänskapen som rådde mellan svenska och sovjetiska spelare. 2-2 mot tjeckerna betydde guld för Sovjet.

Generationsskifte

Sverige åkte till Grenoble utan större optimism. Det var nästan ett helt nytt lag man ställde på isen. Tre Kronor var inne i ett generationsskifte.

Ulf Sterner som provspelat i NHL fick inte vara med. Stisse Johansson stannade hemma. Nisse Nilsson tackade nej och Sura-Pelle Pettersson skadade sig efter en fin säsong strax före avresan. Virus Lindberg hade börjat att plugga i Stockholm och var inte i OS-form.

Björn Palmqvist och Lill-Stöveln Öberg var slitna efter seriespelet. Totte Bengtsson kom direkt från en skada. Laget hölls uppe av Bert Ola Nordlander och Lennart Lill-Strimma Svedberg på backplatserna. Honken Holmqvist var i strålande form och framåt höll brynäskedjan med Håkan Wickberg medaljhoppet levande. Fina insatser gjordes också av frölundainslaget.

Sverige gjorde en stark insats. 2-3 mot Sovjet efter en mycket bra match. 5-1 mot Finland var också en fin merit medan 0-3 mot Kanada var oförlåtligt svagt. Mot USA fick man revansch för nederlaget i VM i Wien 1977. Mot Västtyskland blev det en slätstruken insats men ändock seger med 5-4 med Lill-Stöveln som segerskytt.

Östtyskland var heller inga besvär. Mot Sovjet föll Tre Kronor på en utvisning i slutet av matchen på Tord Lundström.

Tre Kronor gjorde en fin insats trots medaljmissen.

Bara fyra man kvar

Från Innsbruck för fyra år sedan återstod bara fyra spelare, backarna Bert Ola Nordlander, Nicke Johansson och Rolle Stoltz samt Carl Göran Öberg bland forwards. Det nya lagets medelålder låg på 22 år.

Sveriges matcher:

Sverige-USA.....	4-3
Sverige-Västtyskland.....	5-4
Sverige-Östtyskland.....	5-2
Sverige-Finland.....	5-1
Sverige-Kanada.....	0-3
Sverige-Sovjet.....	2-3
Sverige-Tjeckoslovakien.....	2-2

Serietabellen

Sovjet	7	6	0	1	48-10	12
Tjeckoslovakien	7	5	1	1	33-17	11
Kanada	7	5	0	2	28-15	10
Sverige	7	4	1	2	23-18	9
Finland	7	3	1	3	17-23	7
USA	7	2	1	4	23-28	5
Västtyskland	7	1	0	6	13-39	2
Östtyskland	7	0	0	7	13-48	0

I B-turneringen överraskade Jugoslavien genom att vinna alla matcher bl a med 5-1 mot värste konkurrenten Japan och med uddamålet mot Norge.

Spelarstatistik

USA V-ty Ö-ty Finl Sov Kan Tjeck Mål

	USA	V-ty	Ö-ty	Finl	Sov	Kan	Tjeck	Mål
Holmqvist Leif	0	0	(0)	0	0	0	0	0
Dahllöf Hans	(0)	(0)	0	(0)	(0)	(0)	(0)	0
Stoltz Roland	0	0	0	-	-	0	-	0
Johansson Nils	0	0	0	0	0	0	0	0
Carlsson Arne	0	0	0	0	0	0	0	0
Svedberg Lennart	0	1	0	0	1	0	0	2
Nordlander Bert Ola	0	1	0	0	0	0	0	1
Sjöberg Lars Erik	0	0	0	0	0	0	0	0
Palmqvist Björn	0	0	0	0	0	-	0	0
Bengtsson Folke	1	0	-	1	0	0	1	3
Öberg Carl Göran	0	1	0	0	1	0	0	2
Nilsson Lars Göran	1	0	0	1	0	0	0	2
Wikberg Håkan	1	0	1	2	0	0	0	4
Lundström Tord	0	1	1	0	0	0	0	2
Hedlund Henrik	1	0	2	0	0	0	0	3
Granholm Svante	0	-	0	0	0	0	0	0
Olsson Roger	0	0	0	1	0	0	0	1
Henriksson Leif	-	1	1	0	0	0	1	3

Siktade på guld i Sapporo – men...

• Millimetrarna var inte på Sveriges sida i den OS-turnering som blev den sista för både Tarasov och Firsov.

– Så lite kan det skilja mellan succé och fiasko, var lagkaptenen Bert Ola Nordlanders kommentar efter sista matchen mot Finland. Detta uttalande speglar den svenska insatsen under hockey-turneringen i Sapporo.

Millimetrarna och domarnas bedömningar var i nio fall av tio inte på Sveriges sida.

Vid ställningen 3-3 och efter storspel mot Sovjet hade Sverige två solochanser men lyckades inte nåta. Lars Erik Sjöberg hade i stort sett öppet mål utan att få in pucken. När drygt tre minuter återstod av matchen mot Tjeckoslovakien ledde Sverige med 1-0 då tjeckerna kvitterade på ett slumpskott och en och en halv minut före slutet gjorde tjeckerna 2-1 medan Lars Erik Sjöberg satt av en diskutabel utvisning. Lars Erik blev på detta sätt lite av en otursgubbe i turneringen.

Mot Finland hade Sverige ledningen med 3-2 när sista perioden började och presterade tre stolpskott innan Matti Keinonen kunde kvittera. När sedan Finland gjorde 4-3 satt Stisse Johansson på utvisningsbänken.

Det stora namnet i pressen denna säsong var nye tränaren Billy Harris. Han pekade ut riktningen, guld i OS. Men så blev det inte och som plåster på såren fick han sedan brons i VM. Billy Harris tillförde knappast något av värde till svensk hockey. Men det blev en dyr affär för förbundet.

I OS såg det länge ut att bli medalj av ädel valör. Det började bra mot Jugoslavien i kvalet, 8-1. Mot blivande silvermedaljörerna USA blev det 5-1 och sedan 3-3 mot ryssarna. Sverige hade nog aldrig pressat ryssarna på detta sätt tidigare. Det lutade åt guld eller silver men så kom 1-2 mot tjeckerna. Billy Harris tog förlusten mycket hårt.

Man kan nog hålla med kritikerna som fastslog att dumma och onödiga utvisningar fällde Sverige. Mot Finland i sista matcher var det tre utvisningar som avgjorde matchen och de drabbade Stisse Johansson, Honken Holmqvist och Håkan Pettersson.

Bra insatser gjordes av Wickbergkedjan, Christer Abrahamsson, Bert Ola Nordlander, Lars Erik Sjöberg och Tommie Bergman.

Turneringen i Sapporo var ett avsked för två av

hockeyns stora profiler genom tiderna, tränaren Tarasov och forwardsstjärnan Firsov i det sovjetiska laget. Det ryska laget togs sedan över av Bobrov, en annan legend.

Tillbaka till den svenska insatsen. Det blev bara en fjärde plats vilket också skall ses mot den bakgrunden att Kanada inte var med. Trots fjärde platsen nosade Sverige på guld och mot Sovjet dominerade Sverige helt den sista perioden, vilket inte hör till vanligheterna. Mot Tjeckoslovakien dominerade Sverige första perioden och vann skotten med 17-10 och när Mats Lind gjorde 1-0 i andra perioden lutade det åt svensk seger. Det pendlade alltså mellan topp och botten. Det svenska laget saknade stabilitet men inte kunnskap och talang.

Att spela OS och VM samma säsong gynnade inte Sverige. Laget fick inte tid för förberedelser vare sig för OS eller VM i Prag senare på säsongen.

Till VM satsade Harris också på en hel del nya spelare som Anders Hedberg, Stefan Lill-Prosten Karlsson, Stig Larsson, Karl Johan Sundqvist, Björn Johansson och Börje Salming. Alla dessa hade mått bra av OS-vilan och gjorde bra insatser i Prag.

Sveriges matcher:

Sverige-Jugoslavien.....	8-1 (kvalmatch)
Sverige-USA.....	5-1
Sverige-Sovjet.....	3-3
Sverige-Polen.....	5-3
Sverige-Tjeckoslovakien...	1-2
Sverige-Finland.....	3-4

Serietabell						B-Gruppen							
Sovjet	5	4	1	0	33-13	9	Västtyskland	4	3	0	1	22-10	6
USA	5	3	0	2	18-15	6	Norge	4	3	0	1	16-14	6
Tjeckoslovakien	5	3	0	2	26-13	6	Japan	4	2	1	1	17-16	5
Sverige	5	2	1	2	17-13	5	Schweiz	4	0	2	2	9-16	2
Finland	5	2	0	3	14-24	4	Jugoslavien	4	0	1	3	9-17	1
Polen	5	0	0	5	9-39	0							

Spelarstatistik

	Jug	USA	Sov	Pol	Tjeck	Fin	Mål
Holmqvist Leif	0	0	(0)	(0)	0	0	0
Abrahamsson Christer	(0)	(0)	0	0	(0)	(0)	0
Östling Stig	1	0	0	0	0	0	1
Sjöberg Lars Erik	1	0	0	0	0	0	1
Ekman Kenneth	0	0	-	0	-	0	0
Bergman Tommie	0	1	0	-	0	0	1
Abrahamsson Tommy	0	1	0	0	0	0	1
Milton Kjell Rune	0	-	0	0	0	-	0
Nordlander Bert Ola	-	0	0	0	0	0	0
Hammarström Inge	0	1	1	2	0	0	4
Wikberg Håkan	1	0	1	0	0	0	2
Lundström Tord	0	1	0	1	0	1	3
Johansson Stig Göran	0	0	0	-	0	0	0
Palmqvist Björn	1	0	1	1	0	2	5
Petersson Håkan	1	0	0	0	0	0	1
Lindberg Hans	2	0	0	0	0	0	2
Åhlberg Mats	1	-	-	0	-	-	1
Nilsson Lars Göran	0	1	0	1	0	0	2
Lindh Mats	-	0	0	-	1	0	1
Hansson Hans	-	-	-	0	-	-	0

Med i Sapporo var också Christer Andersson från Tingsryd som tredje målvakt men han ingick inte i truppen.

Inget Tre Kronor i Innsbruck

• En ny tuff säsong för svenska hockeyspelare. OS, VM och sedan Canada Cup tidigt på hösten. Men nog skulle man väl kunna tro att svenska spelare skulle palla för ett hårt program.

Spelarna hade nu också hamnat i den situationen att de skrivit kontrakt med sina föreningar. Man kunde alltså betrakta dem som proffs och då skulle de inte varar kvalificerade för att delta i OS.

För att inte bryta mot proffsreglerna anmälde den 23 januari 1975 ett preliminärt OS-lag med spelare ur div. I dvs med de bästa spelarna under Elitserien.

Den 6 mars meddelade SOK till Svenska Ishockeyförbundet, i vars delegation författaren till denna OS-Bulletin Special ingick, att man inte kunde acceptera annat än det bästa laget.

Då kunde ishockeyn inte ingå i den svenska OS-truppen, vilket var synd för Sverige och statistiken. Det svenska laget under Hans Virus Lindbergs ledning hade haft stora chanser att ta brons.

Det fanns säkert många andra olympier som inte hade någon medaljchans men ändå var med.

I OS-turneringen blev det programenligt guld till Sovjet, silver till Tjeckoslovakien men mycket hårt om bronsmedaljerna. Med ett mål inslaget tre minuter före slutet säkrade Västtyskland bronset genom att göra 4-1 på USA. Mycket tyder på att det med ett starkt div. I-lag kunnat bli ett svenskt OS-brons.

Finland missade åter en medalj i ett stort mästerskap. Sovjet slog Tjeckoslovakien med 4-3 och där spelade den svenske domaren Åke Hanqvist en huvudroll. Tjeckerna ledde fem minuter före full tid med 3-2 då Åke visade ut Novak för cross checking och då kvitterade Sovjet och gjorde sedan segermålet före slutsignalen.

Tjeckoslovakien förlorade också två poäng mot Polen trots 7-1-seger, eftersom Pospisil visade upp ett positivt dopingprov.

Serietabellen

Sovjet	5	5	0	0	40-11	10
Tjeckoslovakien	5	3	0	2	17-10	6
Västtyskland	5	2	0	3	21-24	4
Finland	5	2	0	3	19-18	4
USA	5	2	0	3	15-21	4
Polen	5	1	0	4	9-37	2

I B-turneringen vann Rumänien före Österrike, Japan och Jugoslavien som alla hade samma poäng. I botten hamnade Schweiz och Bulgarien.

Brons med mersmak i Lake Placid

• Nu var vi inne i en period när Sverige förlorat många spelare till NHL. Man beförde att exporten menligt skulle inverka på den svenska spelstandard. Men det blev nästan tvärt om. Ett bevis för detta fick vi vid OS i Lake Placid då Sverige tog brons och det svenska laget visade att man kunde hävda sig i internationell konkurrens. Tre Kronor blev enda svenska lag i en lagsport som kom på pallen under hela OS-året.

Ishockeyn fick vid OS i Lake Placid en ny dimension. USA tog guld och många sk smånationer klarade sig bra som t ex Holland, Polen, Norge och Rumänien.

Spelstilsmässigt har också Nordamerika och Europa närmat sig varandra. USA representerade en spelstil som var en fin blandning av de båda spelstilarna. En fantastisk skridskoåkning och ett bra passningsspel.

Genom ekonomiskt stöd från ATG kunde Tre Kronor detta år få fler träningspass tillsammans än tidigare men ändå kom Tre Kronor till OS utan speciellt goda förberedelser. Men Tre Kronor var det enda lag som tog poäng av USA. Dessutom besegrade man Tjeckoslovakien i en internationell turnering. Sist detta hände var i Moskva 1976.

OS-turneringen visade åter betydelsen av bra målvakter. Tjeckoslovakien och Kanada missade slutspelet på grund av att målvakterna inte höll tillräckligt hög klass. Sverige och USA blev däremot topplag tack vare bra målvaktsspel.

Pelle Lindbergh var utomordentlig både mot USA och Tjeckoslovakien och USAs Jim Craig hade stor del i USAs guldmedaljer.

Tretjak som alltid är bra gjorde en miss mot USA - ett mål som gav 2-2. Han ersattes i sista perioden av Mysjkin, vilket nog inte var så lyckat.

Sverige visade också att man tappat respekten för Kanada. Före OS möttes lagen fyra gånger, Sverige vann samtliga med totalt 20-6.

Fortfarande har man svårt att fatta att USA kunde slå Sovjet. USA bestod av en samling unga skolpojkar som dock hade en fin hockeyutbildning. Man slog Sovjet med 4-3 och det var samma Sovjet som klart slagit NHL-proffsen. USAs seger framstår fortfarande som den största sensationen i hockeyhistorien.

Sovjet tog i finalen ledningen med 1-0 men USA kvitterade, och Sovjet tog åter ledningen med 2-1 innan USA på nytt kvitterade. Dave Christian slängde iväg ett långskott på mål mest för att tiden

för andra perioden var i stort sett ute. Hans far Billy gjorde för övrigt segermålet mot Sovjet i OS 1960 i Squaw Valley.

Tretjak hade ingen hjälp

Skottet kom från mittzonen och ryssarna var inte beredda på någon fortsättning. Tom Tretjak hade lagt av och gjorde en lång retur rakt fram och inga sovjetare fanns på plats för att hjälpa till. Mark Jonsson, son till USAs coach i 1991 års Canada Cup och som insjuknade före den turneringen och senare avled, såg sin chans och rakade in pucken bakom Tretjak. Inga ryska backar syntes till framför honom. Mark Jonsson kvitterade även en gång i sista perioden till 3-3 och Mike Eruzione slog in vinstmålet. Inget av de båda puckar som hamnade i den ryska kassen verkade speciellt svåra.

Mark Jonsson blev något av matchvinnare. Han har fått mycket av sin hockeyfostran i Falun, dit hans far och coachen Bob sände honom för att han skulle få utvecklas som hockeyspelare i den svenska tekniska miljön.

USA blev mästare med en variant av den europeiska spelstilen med intensiv skridskoåkning, rörlighet och snabba passningar. Bra kondition och fin disciplin bidrog också till guld. Spelarna i laget gav allt när det gällde. Laget var också fint samspelt. 60 träningsmatcher hade man spelat varav 24 mot proffsspelare i Central Hockey League, där deras matcher ingick i serien, således inga vänskapsmatcher.

En miljon dollar hade man med hjälp av sponsorer, varav NHL var en, satsat på laget. Lite tur hade man också. Mot Sverige kvitterade man när 27 sekunder återstod sedan man tagit ut målvakten. Utan det målet hade det inte blivit någon final mot Sovjet.

Det ryska laget var chockat efteråt. De rödtröjade hade fallit på underskattning sedan man slagit USA i en träningsmatch strax före OS-turneringen med 10-3.

Först i sista matchen mot Sverige såg man det ryska lag och det ryska spel man var van att se. Men då var det för sent.

Sverige fick utdelning

Mot tjeckerna ledde Sverige efter två perioder med 3-0, samtliga mål inspelade i numerärt överläge. Tre utvisningar och tre mål. Det kan man kalla för utdelning. Sverige vann matchen med 4-2 men tjeckerna skotten med 40-25, vilket är ett nog så

tydligt bevis på klasskillnaden mellan målvakterna Pelle Lindbergh och Kralik. Mats Näslund måste också nämnas i matchen mot tjeckerna, ett mål och tre assist.

I det svenska laget överraskade backarna med fint spel. Thomas Eriksson var primus men även Janne Eriksson Modo, senare AIK var bra. Tillsammans med Mats Näslund var Lars Molin bäste forward.

Finland gick till slutspel med lite tur efter att man förlorat mot Polen med 5-4. En 4-3-seger mot Kanada beredde plats i slutspelet.

Det sovjetiska lagets tränare Tichonov fick på hemmaplan hård kritik för missen i årets viktigaste turnering. Tjeckerna tillhörde favoriterna före OS, varför en femte plats blev en stor besvikelse. Tjeckerna brukade komma hem med medaljer i stora turneringar. Det var 13 år sedan man blev utan.

3-7 mot USA föranledde noggranna analyser och man borde ha kommit fram till att försvaret inte höll.

Sovjet skulle ta sitt femte raka guld sedan Innsbruck 1964 men så blev det nu inte. Sovjets facit sedan 1956 var fem guld av sju. Båda missarna kom mot USA i Squaw Valley 1960 och Lake Placid 1980. Av 47 OS-matcher hade den röda maskinen vunnit 41 och bara förlorat fyra.

Sveriges matcher i grundserien:

Sverige-USA.....	2-2
Sverige-Rumänien.....	8-0
Sverige-Västtyskland.....	5-2
Sverige-Norge.....	7-1
Sverige-Tjeckoslovakien.....	4-2

Grupp 1

Sverige	5	4	1	0	26-7	9
USA	5	4	1	0	25-10	9
Tjeckoslovakien	5	3	0	2	24-16	6
Rumänien	5	1	1	3	13-29	3
Västtyskland	5	1	0	4	21-20	2
Norge	5	0	1	4	9-36	1

Grupp 2

Sovjet	5	5	0	0	51-11	10
Finland	5	3	0	2	26-18	6
Kanada	5	3	0	2	28-12	6
Polen	5	2	0	3	15-23	4
Holland	5	1	1	3	16-43	3
Japan	5	0	1	4	7-36	1

Sveriges matcher i slutspelet:

Sverige-USA.....	2-2 (från grundspelet)
Sverige-Finland.....	3-3
Sverige-Sovjet.....	2-9

Slutspelstabellen

USA	3	2	1	0	10-7	5
Sovjet	3	2	0	1	16-8	4
Sverige	3	0	2	1	7-14	2
Finland	3	0	1	2	7-11	1

I matchen om femte och sjätte plats möttes Tjeckoslovakien och Kanada. Tjeckerna vann med 6-1.

Spelarstatistik

	USA	Rum	Vty	Nor	Tje	Fin	Sov	Mål
Lindbergh Pelle	0	(0)	0	(0)	0	0	0	0
Löfqvist William	(0)	0	(0)	0	(0)	(0)	(0)	0
Jonsson Tomas	0	1	0	0	0	1	0	2
Weinstock Ulf	0	0	0	0	0	1	0	1
Åhlberg Mats	0	1	0	3	1	0	1	6
Holmgren Leif	0	0	0	0	1	0	1	2
Näslund Mats	0	0	1	1	1	0	0	3
Walltin Mats	0	0	0	0	0	1	0	1
Eriksson Jan	0	1	0	0	0	0	0	1
Söderström Dan	0	0	2	0	0	0	0	2
Eriksson Håkan	0	0	0	0	0	0	0	0
Lundholm Bengt	0	1	0	0	-	0	0	1
Eriksson Thomas	1	1	0	0	0	0	0	2
Samuelsson Tommy	0	0	0	0	0	0	0	0
Andersson Sture	1	0	0	1	0	0	0	2
Lundqvist Per	0	1	1	1	1	0	0	4
Molin Lars	0	2	0	0	0	0	0	2
Berglund Bo	0	0	1	0	0	0	-	1
Norberg Lennart	0	0	0	1	0	0	0	1
Lückner Harald	0	0	0	0	0	-	0	0

Brons igen resultat av vilja och fin moral

• Sovjet var åter igen storfavorit till guld i OS i Sarajevo. Klar favorit till silvermedaljerna var Tjeckoslovakien. På bronsmedaljerna aspirerade fem nationer, Sverige Kanada, Västtyskland, Finland och USA.

Det gick efter ritningarna. Guld till Sovjet som fick revansch för förlusten 1984 och silver till Tjeckoslovakien. Den hårda striden om bronsmedaljerna vanns av Sverige. Därmed fick också Anders Ankan Parmström sin efterlängtnade medalj. Annars hade han gått till historien som den förbundskapten som inte lyckats få någon medalj i en stor turnering.

Bronset bärgades genom en 2-0-seger mot Kanada i sista matchen. Att ta brons i denna turnering var en prestation då Sverige kom till Sarajevo nästan utan förberedelser och samträning. En vecka fick man vara tillsammans och under denna vecka avverkades två "stresslandskamper" mot Tjeckoslovakien i Prag, 4-6 och 0-8. Det fanns således ingen anledning till optimism.

Kanada och USA hade över 60 matcher som förberedelser. Man kan nog generellt säga att alla andra länder satsar hårdare på OS än på VM.

För Sovjet blev det en lätt seger. Mot Sverige hade det kunna bli ännu mer förkrossande siffror än 10-1 om ryssarna inte lagt av mot slutet. Då hade Sverige inte gått till slutspel. Nu kan man som positivt säga att Sverige var det enda lag som i slutspelet gjorde mål på Sovjet som hade 16-1 i målskillnad på tre matcher. Kanonskyttarna från Kanada gjorde noll mål i slutspelet, 0-10

USA satsade som vanligt ordentligt på OS. Ändock lyckades man inte och 3-3 mot Norge var inget att komma hem och skryta med.

Att Sverige med sina dåliga förberedelser tog brons var starkt. Vilja och fin moral var lagets kännetecken. Främst då att komma igen efter utspelningen mot Sovjet.

Den verkliga rysaren utspelades mot Västtyskland. Sverige ledde länge med 1-0 och Göte Wälitalo storspelade i målet. När tre minuter återstod fumlade han bakom målet och tyskarna kunde kvittera i tomt mål. Göte gjorde sitt livs match och sitt livs tavla i samma match.

Peter Gradin blev lagets poängkung och tvåa sammanlagt i turneringen. 13 poäng fördelade på nio mål och fyra assist. Därmed blev han den bästa

svenske målskytten genom tiderna i OS och har en tredje plats i OS genom tiderna. För Sverige inträffade det tråkiga att duktige backen Mikael Thelvé knäskadades och fick åka hem. Håkan Eriksson och Mats Wallin blev i och med denna turnering dubbla bronsmedaljörer. Skyttekung blev Västtysklands Kühnackel, den store och respektingivande.

Tretjak, världens bästa ishockeymålvakt genom tiderna tog i och med denna turnering farväl från elitishockeyn, Han tog sin tredje guldmedalj och han har spelat fem OS-turneringar.

Sverige gjorde en stark match mot Kanada. Även mot tjeckerna kämpade man helhjärtat men föll med 2-0 sedan tjeckerna gjort sitt andra mål efter att Sverige tagit ut Riddervall i målet för att med sex man på banan försöka kvittera.

Sveriges matcher:

Sverige-Italien.....	11-3
Sverige-Jugoslavien.....	11-0
Sverige Västtyskland.....	1-1
Sverige-Polen.....	10-1
Sverige-Sovjet.....	1-10 (grundserien)
Sverige-Tjeckoslovakien.....	0-2
Sverige-Kanada.....	2-0

Nytt svenskt brons i Calgary – Sovjet överlägset

• Vid OS i Calgary stod Sovjet i en klass för sig och vann tipsenligt överlägset OS-turneringen. Det var för övrigt en bra turnering. Den höll hög klass.

Men det förekom också överraskningar i turneringen. Mest sensationell var Västtysklands seger över Tjeckoslovakien med 2-1. Polens 0-1 mot Kanada och 1-1 mot Sverige var också stora överraskningar liksom Schweiz seger över Finland.

Kanadas fjärde plats på hemmaplan var givetvis en besvikelse för publiken. Likaså hade man väntat sig mer av Tjeckoslovakien som bara kom på sjätte plats. USA som alltid satsar hårt på och brukar vara bra i OS placerade sig bara som sju.

Sverige gjorde en bra turnering, även om man som vanligt önskat att målskyttet varit bättre. Pecka Lindmark spelade bra i målet men nådde inte de höga höjder han brukar i viktiga turneringar. Däremot var backspelet imponerande och Anders Eldebrink tillhörde de bästa backarna i turneringen, tredje gången i följd. Starkt.

Bland forwards firade Bosse Berglund och Mikael Johansson de största triumferna. Ulf Sasse Sandström fick i denna turnering sitt internationella genombrott.

Finland tog för första gången en medalj i en stor turnering. Det gjorde man genom segrar mot Sovjet (2-1) och Kanada (3-1). Men mot Schweiz som förtjänstfullt matchades av Hans Virus Lindberg blev det förlust.

Negativt överraskade åter USA och Kanada som trots enorma förberedelser inte kunde oroa de bästa lagen.

Under denna turnering förekom också doping. Polacken Jaroslav Morawiecki diskades och det sas även att för mycket kaffe kunde fälla spelare vilket oroade Pecka Lindmark som är en stor kaffedrickare.

Böter utdömdes också. USA och Kanada fick böta för att de inte spelade med de tröjor som var föreskrivna i avtal mellan Internationella förbundet och sponsorn Tackla från Finland.

Genom bronset som var Sveriges tredje i rad tog nio spelare nu sitt andra brons.

1980 och 1988 tog följande spelare brons, Tommy Samuelsson, Thomas Eriksson, Bosse Berglund och Lars Molin.

1984 och 1988 tog följande spelare brons, Thom Eklund, Thomas Rundqvist, Jens Öhling, Mikael Hjälms och Håkan Södergren.

De svenska spelarna som i många fall hade NHL-erfarenhet gjorde fin PR för Sverige under presskonferenserna genom en perfekt engelska.

Svenska coacher i fyra lag

Förutom i Sveriges och Schweiz lag fanns svenska coacher i Frankrike, Kjell Larsson, och i Norge, Lennart Åhlberg. Norge höll för övrigt nollan mot Sovjet i 22 minuter.

Kjell Lindh, den svenska domaren, utsågs till bäste domare och Anders Ekhagen, som dömde hela nio matcher, till turneringen bäste linjeman.

Sverige började i ren uppvisningsstil mot Frankrike. I nästa match fick man bevis för att alla lag måste tas på allvar. Efter 13 mål mot Frankrike blev svenskarna övermodiga och nådde bara 1-1 mot Polen. 4-2 mot ett svårspelat Schweiz, där Virus taktik lyste igenom var inget att säga om.

2-2 mot Kanada var mest domaren Jirik från Tjeckoslovakien orsak till. Trots att Kanada förstörde alla tendenser till hockey och mest ägnade sig åt fribrottnings och fasthållningar under hela matchen utdömdes bara en utvisning – på Bosse Berglund i Sverige.

Tejcken fick sedan inte döma mer och har inte återkommit i internationella sammanhang.

Efter kanadamartchen visade Sverige fin moral och kom med en riktig urladdning mot Tjeckoslovakien. 6-2 blev segerresultat sedan tjeckerna missat en straff. Hög moral var en viktig ingrediens i det svenska laget, som förberett sig mycket dåligt jämfört med de andra länderna som satsar mycket på OS. Sverige levde också högt på att man har en fin stomme att bygga på.

Så var det dags för Sovjet. Nu skulle ryssarna få en match. Det enda som inte fick hända var ett snabbt ryskt mål. Och vad hände, 0-1 efter bara 26 sekunder och matchen var över.

Sista matchen mot Västtyskland gällde medaljer och i en tät och jämn match vann Sverige med 3-2 med Bosse Berglund, guldpuckvinnaren, som segerskytt.

Om det skulle bli silver eller brons avgjordes i sista matchen, Sovjet-Finland, där finnarna vann med 2-1 efter en väl genomförd match med kämpatakt från början till slut.

Efter tredje OS-bronset i rad var hockeysverige nöjt med utdelningen.

Så dock inte SOK-basen C G Anderberg som i en ledare i tidningen Svensk Idrott skrev:

"För tredje OS i rad plockade hockeylaget hem bronset. Denna gång efter suveräna Sovjet och med kämpastarka Finland på silverplats, tillika deras första hockeymedaljer. Nästa gång måste Tre Kronor ladda med torrt krut - fjuttar räcker inte."

Ett fult påhopp på Tre Kronor och svensk hockey, som genom åren varit de pålitligaste poängplockarna av våra lagspoпрter.

Sveriges matcher:

Sverige-Frankrike.....	13-2
Sverige-Polen.....	1-1
Sverige-Schweiz.....	4-2
Sverige-Finland.....	3-3
Sverige-Kanada.....	2-2
Sverige-Tjeckoslovakien.....	6-2
Sverige-Sovjet.....	1-7
Sverige-Västtyskland.....	3-2

Kvaltabellen 1

Finland	5	3	1	1	22-	8	7
Sverige	5	2	3	0	23-	10	7
Kanada	5	3	1	1	17-	12	7
Schweiz	5	3	0	2	19-	10	6
Polen	5	0	1	4	3-	13	1
Frankrike	5	1	0	4	10-	41	0

I matchen Polen-Frankrike som Polen vann med 6-2 dömdes Frankrike som segrare med 2-0 efter det att en polsk spelare visat upp ett positivt dopingtest. Frankrike fick dock inga poäng. Mycket märkligt.

Kvaltabell 2

Sovjet	5	5	0	0	32-	10	10
Västtyskland	5	4	0	1	15-	11	8
Tjeckoslovakien	5	3	0	2	23-	14	6
USA	5	2	0	3	26-	23	4
Österrike	5	0	1	4	12-	29	1
Norge	5	0	1	4	11-	32	1

Sluttabell

Sovjet	5	4	0	1	25-	7	8
Finland	5	3	1	1	18-	10	7
Sverige	5	2	2	1	15-	16	6
Kanada	5	2	1	2	17-	14	5
Västtyskland	5	1	0	4	8-	26	2
Tjeckoslovakien	5	1	0	4	12-	22	2

Match om sjunde pris: USA-Schweiz 8-4.

	Fra	Pol	Schw	Fin	Kan	Tje	Sov	Vty	Mål
Lindmark Peter	-	0	0	0	0	0	0	0	0
Åslin Peter	0	(0)	(0)	-	(0)	-	(0)	(0)	0
Bergman Anders	(0)	-	-	(0)	-	(0)	-	-	0
Samuelsson Tommy	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Eldebrink Anders	0	1	0	1	1	1	0	0	4
Eriksson Peter	0	-	-	-	0	-	-	0	0
Rundqvist Thomas	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Södergren Håkan	2	0	1	0	0	0	0	1	4
Karlsson Lars	1	-	0	0	0	0	0	0	1
Andersson Peter	1	0	0	0	0	1	0	0	2
Eklund Thom	-	0	0	0	0	1	0	0	1
Andersson Mikael	1	0	1	0	0	0	0	0	2
Pettersson Lars Gunn	3	0	0	0	0	0	0	0	3
Eriksson Thomas	-	0	0	0	0	0	0	0	0
Kihlström Mats	0	0	1	0	0	0	0	0	1
Berglund Bo	1	0	1	1	0	0	0	1	4
Johansson Mikael	1	0	0	0	0	1	1	0	3
Öhling Jens	0	0	0	0	1	0	0	0	1
Hjälms Mikael	0	0	0	1	0	0	0	0	1
Mohlin Lars	0	0	0	0	0	0	0	-	0
Sandström Ulf	1	0	0	0	-	1	0	0	2
Bergqvist Jonas	1	0	0	0	0	1	0	1	3
Ivarsson Lars	1	0	-	-	-	-	-	-	1

En förlust men bara femteplats i Albertville

• OS 1992 i Albertville blev en jämn och oviss historia. Sverige var favorit till guld men hamnade bara på femte plats.

Seger blev det för OSS, det forna Sovjet, som med ett nästan helt nytt lag spelade man till sig guldmedaljerna. En starkt prestation.

Det var Sovjets - om vi fortsätter att kalla dem så - åttonde guld och det tredje i rad.

Den store artisen under OS blev Sean Burke, Kanadas fenomenale målvakt som höll på att föra Kanada till guldplatsen. I finalen t ex vann OSS skotten med 37-22. Silvret var en framgång för Kanada. Men laget kom väl förberett. Man hade tränat ihop under tre år medan Sverige bara hade en dryg veckas förberedelser. Som vanligt var man sämst förberett av alla lag. Det är en följd av att vi i Sverige prioriterar klubbhockeyn och elitserien.

Till detta kom att laget i landskamperna före OS miste sin kanske bäste spelare, Anders Eldebrink, som skadades och inte kunde ställa upp i OS.

Bäste i det svenska laget blev nu brynäsbacken Tommy Sjödin och veteranen Börje Salming, som även blev tvåa i den svenska interna skytteligan.

Totalt sett blev det en rolig och bra turnering med straffdramatiken mellan Kanada och Tyskland som höjdpunkt.

Frankrike framträdde på en bra sätt i turneringen och där har den svenska förbundskaptenen Kjell Larsson gjort ett mycket bra arbete.

Förutom de svenska spelarna gjorde ett par funktionärer fina insatser. Johan Enestedt framstod som turneringens bästa linjeman och domaren Sven Erik Sold fick förtroendet att döma finalen.

Sveriges facit blev trots den femte platsen inte dåligt. Bara en förlust men laget förlorade fel match. Laget föll främst på dåligt målskytte. Skotten vann man i varje match.

För spelarna blev OS en besvikelse även ur en annan synpunkt. Man fick inte bo i någon olympiaby. I Albertville var de olika idrottsmännen utspridda i olika byar.

Till sist kan vi nämna att förutom Frankrike hade även Norge en svensk förbundskapten, Bengt Fischen Olsson, som hade det motigt i början men mot slutet av turneringen kom det segrar för laget och det blev en åttonde plats för norrmännen.

Grupp A

USA	5	4	1	0	18-7	9
Sverige	5	3	2	0	22-11	8
Finland	5	3	1	1	22-11	7
Tyskland	5	2	0	3	11-12	4
Italien	5	1	0	4	18-24	2
Polen	5	0	0	5	4-30	0

Grupp B

Kanada	5	4	0	1	28-9	8
OSS	5	4	0	1	32-10	8
Tjeckoslovak	5	4	0	1	25-15	8
Frankrike	5	2	0	3	14-22	4
Schweiz	5	1	0	4	13-25	2
Norge	5	0	0	5	7-38	0

Kvartsfinaler:

Kanada-Tyskland.....	6-5
(Efter straffar, 3-3 efter full tid och förlängning)	
USA-Frankrike.....	4-1
OSS-Finland.....	6-1
Sverige-Tjeckoslovakien.....	1-3

Semifinaler:

USA-OSS.....	2-5
Kanada-Tjeckoslovakien.....	4-2

Final:

OSS-Kanada.....	3-1
-----------------	-----

Match om brons:

Tjeckoslovakien-USA.....	6-1
--------------------------	-----

Spel om platserna 5-8

Tyskland-Frankrike.....	5-4
Sverige-Finland.....	3-2

Spel om 5:e plats

Sverige-Tyskland.....	4-3
-----------------------	-----

Spel om 7:e plats:

Finland-Frankrike.....	4-1
------------------------	-----

Spel om platserna 9-12

Italien-Norge.....	3-5
Schweiz-Polen.....	7-2

Spel om 9:e plats:

Norge-Schweiz.....	5-2
--------------------	-----

Spel om 11:e plats:

Polen-Italien.....	4-1
--------------------	-----

Spelarstatistik

	Pol	Ital	Tysk	Fin	USA	Tjeck	Fin	Tysk	Mål
Söderström Tommy	0	0	(0)	0	(0)	0	(0)	0	0
Nordström Roger	(0)	(0)	0	(0)	0	(0)	0	(0)	0
Sjödén Tommy	1	1	0	0	1	0	0	1	4
Andersson Peter (B)	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Loob Håkan	2	1	0	0	1	0	0	0	4
Rundqvist Thomas	0	0	0	1	0	0	1	1	3
Näslund Mats	0	0	0	1	0	0	0	0	1
Salming Börje	0	2	1	0	0	0	1	0	4
Andersson Peter (M)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Edström Lars	2	1	0	0	0	0	1	1	5
Gustafsson B Å	0	0	0	0	0	0	-	-	0
Carnbäck Patrik	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Kennholt Kenneth	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Stillman Fredrik	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Viktorsson Jan	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Berglund Charles	1	0	0	0	0	0	0	0	1
Johansson Mikael	0	0	1	0	1	1	0	0	3
Eriksson Patrik	1	0	1	0	0	0	0	0	2
Rydmark Daniel	0	1	0	0	0	0	-	-	1
Kjellberg Patrik	0	1	0	0	0	0	0	0	1
Liimatainen Petr	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ottosson Peter	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Slutställning

1. OSS
2. Kanada
3. Tjeckoslovakien
4. USA
5. Sverige
6. Tyskland
7. Finland
8. Frankrike
9. Norge
10. Schweiz
11. Polen
12. Italien

Sveriges matcher i OS

Belgien

1920 8-0
Totalt: 1 1 0 0 8-0 2

Storbritannien

1924 3-4
1928 3-1
1936 0-1
1948 4-3
Totalt.....4 2 0 2 10-9 4

Finland

1952 9-2
1964 7-0
1968 5-1
1972 3-4
1980 3-3
1988 3-3
1992 2-2
1992 3-2
Totalt.....8 4 3 1 35-17 11

Frankrike

1920 4-0
1988 13-2
Totalt.....2 2 0 0 17-2 4

Italien

1948 23-0
1964 12-2
1984 11-1
1992 7-3
Totalt.....43 4 0 0 53-6 8

Japan

1936 2-0
1960 19-0
Totalt.....2 2 0 0 21-0 4

Jugoslavien

1972 8-1
1984 11-0
Totalt.....2 2 0 0 19-1 4

Kanada

1920 1-12
1924 0-22
1928 0-11
1948 1-3
1952 2-3
1956 2-6
1960 2-5
1960 5-6
1964 1-3
1968 0-3
1984 2-0
1988 2-2
Totalt.....12 1 1 10 18-76 3

Norge

1952 4-2
1980 7-1
Totalt.....2 2 0 0 11-3 4

Polen

1928 2-2
1948 13-2
1952 17-1
1972 5-3
1984 10-1
1988 1-1
1992 7-2
Totalt.....7 5 2 0 55-12 12

Rumänien

1980 8-0
Totalt.....1 1 0 0 8-0 2

Schweiz

1920 4-0
1924 9-0
1928 4-0
1948 2-8
1952 5-2
1956 6-5
1964 12-0
1988 4-2
Totalt.....8 7 0 1 46-17 14

Sovjet

1956 1-5
1956 1-4
1960 2-2
1964 2-4
1968 2-3
1980 2-9
1984 1-10
1988 1-7
Totalt.....9 0 2 7 15-47 2

Tjeckoslovakien

1920	0-1
1924	9-3
1928	3-0
1936	1-4
1948	3-6
1952	0-4
1952	5-3
1956	5-0
1960	1-3
1964	8-3
1968	2-2
1972	1-2
1980	4-2
1984	0-2
1988	6-2
1992	1-3
Totalt.....	16 7 1 8 49-40 15

Tyskland

1956	1-1
1960	8-2
1964	10-2
1992	4-3

Västtyskland

1952	7-3
1968	5-4
1980	5-2
1984	1-1
1988	3-2
1992	3-1

Östtyskland

1968	5-2
Totalt.....	11 2 0 52-23 20

(Avser alla tyskslandslag)

USA

1920	0-7
1924	0-20
1936	1-2
1948	2-5 *
1952	4-2
1956	1-6
1960	3-6
1964	7-4
1968	4-3
1972	5-1
1980	2-2
Totalt.....	11 4 1 6 29-58 9

* Matchen räknades ej in i OS

Österrike

1936	1-0
1948	7-1
Totalt.....	2 2 0 0 8-1 4

OS-matcher totalt

103 55 13 35 457-315 123

Sveriges hockeyolympier genom tiderna

Namn	OS	Matcher [≠]	Mål
Sven Johansson/Tumba	52, 56, 60, 64	31	26
Bert Ola Nordlander	60, 64, 68, 72	27	2
Lars Erik Lundwall	56, 60, 64	22	13
Ronald Pettersson	56, 60, 64	22	11
Thomas Rundqvist	84, 88, 92	22	6
Carl Göran Öberg	60, 64, 68	20	8
Roland Stoltz	60, 64, 68	19	2
Åke Andersson	48, 52	17	7
Nisse Nilsson	56, 60, 64	16	15
Mikael Johansson	88, 92	16	6
Hans Andersson/Tvilling	52, 56	16	6
Rune Johansson	48, 52	16	5
Stig Andersson/Tvilling	52, 56	16	5
Peter Andersson (Björkl)	88, 92	16	3
Lars Svensson	52, 56	16	0
Hans Öberg	52, 56	15	6
Jens Öhling	84, 88	15	5
Mats Näslund	80, 92	15	4
Mikael Hjälms	84, 88	15	2
Nils Johansson	64, 68	15	1
Kjell Svensson	60, 64	15	0
Tommy Samuelsson	80, 88	15	0
Håkan Södergren	84, 88	14	7
Bo Berglund	80, 88	14	5
Gert Blomé	60, 64	14	5
Mats Walltin	80, 84	14	3
Thomas Eriksson	80, 88	14	2
Lars Mohlin	80, 88	14	2
Anders Andersson	60, 64	13	10
Ulf Sterner	60, 64	13	8
Håkan Wickberg	68, 72	13	6
Holger Nurmela	48, 52, 56	13	5
Tord Lundström	68, 72	13	5
Lars Göran Nilsson	68, 72	13	4
Lasse Björn	52, 56, 60	13	2
Sigurd Bröms	56, 60	13	2
Tom Eklund	84, 88	13	1
Lars Erik Sjöberg	68, 72	13	1
Leif Holmqvist	68, 72	13	0
Björn Palmquist	68, 72	12	5
Åke Ericsson	36, 48	12	2
Stig Carlsson	48, 56	11	7
Gustaf Johansson	24, 28	10	9

Namn	OS	Matcher	Mål
Erik Burman	20, 24	10	9
Nils Molander	20, 24	9	10
Göte Blomqvist	52	9	9
Birger Holmqvist	24, 28	9	8
Mats Åhlberg	72, 80	9	7
Gösta Johansson	52	9	6
Lars Pettersson	52	9	6
Wilhelm Petersén	28, 36	9	2
Tord Flodqvist	52	9	0
Lasse Edström	92	8	5
Börje Salming	92	8	4
Anders Eldebrink	88	8	4
Erik Johansson	52	8	4
Tommy Sjödin	92	8	4
Håkan Loob	92	8	4
Jonas Bergqvist	88	8	3
Lars Gunnar Pettersson	88	8	3
Patrik Eriksson	92	8	2
Mikael Andersson	88	8	2
Eilert Määttä	64	8	2
Göte Almqvist	52	8	1
Åke Lassas	52, 56	8	1
Patrik Kjellberg	92	8	1
Partik Carnbäck	92	8	1
Charles Berglund	92	8	1
Mats Kihlström	88	8	1
Petri Liimatainen	92	8	0
Lennart Häggroth	64	8	0
Tommy Söderström	92	8	0
Roger Nordström	92	8	0
Peter Ottosson	92	8	0
Arne Johansson	48	8	0
Kurt Svanberg	48	8	0
Fredrik Stillman	92	8	0
Peter Andersson (Malmö)	92	8	0
Kenneth Kennholt	92	8	0
Jan Viktorsson	92	8	0
Uno Öhrlund	64	7	10
Peter Gradin	84	7	9
Bror Pettersson	48	7	6
Per Lundqvist	80	7	4

Namn	OS	Matcher	Mål
Henrik Hedlund	68	7	3
Thomas Åhlén	84	7	3
Wilhelm Aewe	20, 24	7	2
Sven Thunman	48, 52	7	2
Lennart Svedberg	68	7	2
Ulf Sandström	88	7	2
Per Erik Eklund	84	7	2
Sture Andersson	80	7	2
Dan Söderström	80	7	2
Leif Holmgren	80	7	2
Tomas Jonsson	80	7	2
Hans Svedberg	60	7	2
Bertz Zetterberg	56	7	1
Ulf Weinstock	80	7	1
Jan Eriksson	80	7	1
Lennart Norberg	80	7	1
Lars Karlsson	88	7	1
Peter Lindmark	88	7	0
Göran Lindblom	84	7	0
Göte Wälitalo	84	7	0
Håkan Eriksson	80	7	0
William Löfqvist	80	7	0
Pelle Lindbergh	80	7	0
Hans Dahllöf	68	7	0
Lennart Johansson	64	7	0
Bengt Lindqvist	60	7	0
Vilgot Larsson	56	7	0
Håkan Nordin	84	7	0
Rolf Ridderwall	84	7	0
Mats Thelin	84	7	0
Lars Ljungman	48	6	9
Klas Lindström	48	6	4
Inge Hammarström	72	6	4
George Johansson	20	6	3
Hans Lindberg	72	6	2
Rolf Pettersson	48	6	2
Thomas Sandström	84	6	2
Mats Hessel	84	6	1
Daniel Rydmark	92	6	1
Gunnar Landelius	48	6	1
Stig Östling	72	6	1
Tommy Abrahamsson	72	6	1
Håkan Pettersson	72	6	1
Bengt Lundholm	80	6	1
Bo Eriksson	84	6	1
Tommy Mörth	84	6	1
Peter Åslin	88	6	0
Svante Granholm	68	6	0
Harald Lückner	80	6	0

Namn	OS	Matcher	Mål
Sune Wretling	60	6	0
Seth Howander	20	5	0
Gustaf Johansson	24, 28	5	4
Einar Svensson	20	5	2
Sigfrid Öberg	28	5	1
Tommie Bergman	72	5	1
Stig Göran Johansson	72	5	0
Stig Andersson	36, 48	5	0
Einar Lundell	20	5	0
Holger Engberg	36	5	0
Sven Bergqvist	36	5	0
Wilhelm Larsson	36	5	0
Herman Carlsson	36	5	0
Bertil Lundell	36	5	0
Curt Sucksdorf	28	5	0
Nils Johansson	28	5	0
Karl Josefsson	24	5	0
Einar Olsson	24	5	0
Einar Lindqvist	20	4	3
Yngve Liljeberg	36	4	3
Svante Granlund	48	4	3
Einar Granath	60	4	1
Mats Lindh	72	4	1
Hans Mildh	64	4	1
Bertil Norberg	36	4	1
Henry Johansson	28	4	0
Carl Abrahamsson	28	4	0
Kjell Rune Milton	72	4	0
Kenneth Ekman	72	4	0
Torsten Jöncke	36	4	0
Mikael Thelven	84	3	1
Einar Karlberg	24, 28	3	0
Bertil Lindhe	28	3	0
Anders Bergman	88	3	0
Lars Ivarsson	88	2	1
Ove Malmberg	56	2	0
Helge Johansson	24	2	0
Hansjacob Mattsson	20	2	0
Lennart Hellman	36	2	0
David Säfwenberg	20	1	1
Erik Larsson	28	1	0
Emil Bergman	28	1	0
Ruben Allinger	24	1	0
Ruben Carlsson	36	1	0
Albin Jansson	20	1	0
Hans Hansson	72	1	0
Jonny Johansson	28	0	0
Axel Nilsson	36	0	0
Christer Andersson	72	0	0

(blank sida S22 43)

SOF-Bulletinen Special

- S-0 Lennart Dahllöf: Alla medaljer till samma nation (SOF-Bulletinen nr 1 1986) (Slut)
- S-1 Kim Bengtsson: Svenskar bland de 10 främsta i Vinter-OS 1908-1984 (Slut)
- S-2 Ture Widlund: Nordens tyngdlyftare i OS 1896-1984 (Slut)
- S-3 Lennart Dahllöf: De som deltagit i minst 4 OS (Slut)
- S-4 Kim Bengtsson: Svenskar bland de 10 främsta i Sommar-OS 1896-1984 (Slut)
- S-5 Ture Widlund: De 10 främsta nationernas tyngdlyftare i OS 1896-1984 (Slut)
- S-6 Lennart Dahllöf: Startande per sport och per nation 1972-1984 (Slut)
- S-7 Lennart Dahllöf/Wolf Lyberg: Öppnare, edsavläggare, fanbärare med mera (Slut)
- S-8 Lennart Dahllöf: OS-programmet per spel och sport 1896-1984 (Slut)
- S-9 Bill Mallon: Resultat OS 1920 i Antwerpen. Del 1.
- S-10 Wolf Lyberg: Svenskarnas insatser i Calgary och Söul 1988.
- S-11 Bill Mallon: Resultat OS 1920 i Antwerpen. Del II.
- S-12 Lennart Dahllöf/Wolf Lyberg: IOK-ledamöterna genom tiderna.
- S-13 Sven-Ulf Pettersson: Olympiska publikationer. Del I.
- S-14 Lennart Dahllöf: Antalet deltagare i OS 1988.
- S-15 Vidar Martinell/G.A. Öhlund: Nils Karlsson och Sixten Jernberg.
- S-16 Encyklopedia of Olympic Games 1924-1988 - Speed Skating.
- S-17 Lennart Dahllöf: Tillkomsten av de moderna Olympiska Spelen.
- S-18 Ture Widlund/Wolf Lyberg: Beslut om var OS skall hållas.
- S-19 Invigning av Sveriges Olympiska Akademi - 1:a sessionen
- S-20 Lennart Dahllöf/Bill Mallon: De som deltagit i minst fyra OS
- S-21 Ture Widlund/Claes-G Bengtsson/Per Ragnarson: OS-fotbollen 1896-1988

Äldre nummer av SOF-Bulletinen och SOF-Bulletinen Special finns i lager. De äldsta är dock slut (se ovan). Special kostar 10:- per styck, utom S-16 som kostar 40:-. Vanliga SOF-Bulletiner kostar 5:- per styck. Portokostnaden tillkommer.

De som önskar köpa äldre nummer kan beställa av ordföranden eller kassören, som skickar mot räkning.